

**Lev
~~uden~~
~~vold~~**

Årsrapport 2018
**Tal fra pladsoversigten,
national hotline,
juridisk rådgivning og
efterværnsgrupper**

Indholdsfortegnelse

Indledning	2
Pladsoversigten	3
Belægningsprocenter i 2018	3
Udviklingen i antallet af pladser	5
Opsummering	6
Den Nationale Hotline.....	7
Målgruppen.....	7
Volden	10
Relationen mellem voldsudsatte og voldsudøver.....	11
Børn	11
Henvisning	12
Opsummering	12
Juridisk rådgivning	13
Målgruppen.....	13
Volden	17
Relationen mellem voldsudsatte og voldsudøver	18
Børn	19
Retsområder.....	20
Henvisning	20
Opsummering	21
Efterværn.....	23
Målgruppe	23
Volden	24
Børn	27
Uddannelse og beskæftigelse.....	29
Efterværnsgrupperne sammenlignet med krisecentre.....	30

Indledning

Lev Uden Vold arbejder for at sikre mere og bedre hjælp til voldsudsatte og voldsudøvere. Målet er færre voldsudsatte i fremtiden. Målet skal nås ved direkte hjælp og rådgivning, ved at styrke viden på området samt ved at skabe øget opmærksomhed om vold i nære relationer – både politisk og bredt i befolkningen.

Denne årsrapport dokumenterer Lev Uden Volds fire indsatser, der sikrer direkte hjælp og rådgivning i forbindelse med vold i nære relationer. Det drejer sig om pladsoversigten, den nationale hotline, juridisk rådgivning og efterværnsgrupper.

Kort om de fire indsatser:

- Lev Uden Vold har ansvaret for pladsoversigten over alle landets kvindekrisecentre og mandekrisecentre samt botilbud for både kvinder og mænd med særligt fokus på vold i nære relationer. Via pladsoversigten er det muligt at se, hvor i landet der er ledige pladser og følge belægningsprocenten.
- Lev Uden Vold driver den nationale hotline, der tilbyder hjælp og rådgivning i forbindelse med vold i nære relationer og vold i familien til både voldsudsatte, voldsudøvere, deres pårørende og fagprofessionelle. Hotlinen kan kontaktes døgnet rundt på tlf. 70 20 30 82.
- Lev Uden Vold tilbyder juridisk rådgivning inden for vold i nære relationer og vold i familien. Rådgivningen er målrettet voldsudsatte kvinder og voldsudsatte mænd, pårørende samt fagprofessionelle, der ønsker rådgivning om blandt andet skilsmisse, boligforhold, udlændingeretlige spørgsmål, samvær eller kommunale forhold. Den juridiske rådgivning kan kontaktes på hverdage mellem 09.00-15.00 på tlf. 31 18 44 41.
- Lev Uden Vold opretter løbende nye efterværnsgrupper rundt i landet for voldsudsatte kvinder, mænd og børn. Grupperne skal være med til at styrke voldsudsatte efter et ophold på krisecenter eller efter et ambulante behandlingstilbud og fastholde udviklingen herfra. I efterværnsgrupperne får den enkelte hjælp til at bearbejde voldsoplevelsen og støtte til at komme videre i livet uden vold.

Årsrapporten beskriver kendetegn ved brug og brugere af de fire ovenstående indsatser i 2018. Afslutningsvis sammenlignes kort tendenser på tværs af tilbuddene med inddragelse af Socialpolitisk Redegørelses statistik over landets kvindekrisecentre i 2017.

Pladsoversigten

Det kommunale tilbud om ophold på krisecenter indskrives sig i servicelovens §109 for kvinders vedkommende, mens voldsudsatte mænd kan blive indskrevet på mandekrisecentre under §110. Krisecentrene indrapporterer løbende ændringer i antal pladser samt antallet af ledige pladser til pladsoversigten. Dermed har Lev Uden Vold et overblik over udviklingen i krisecentrenes samlede pladser og ledige pladser.

På den baggrund føres der løbende statistik over belægningsprocenten på de enkelte krisecentre, og Lev Uden Vold tilbyder hermed indsigt i udviklingen i krisecenterpladser for voldsudsatte kvinder, mænd og børn på tværs af landet.

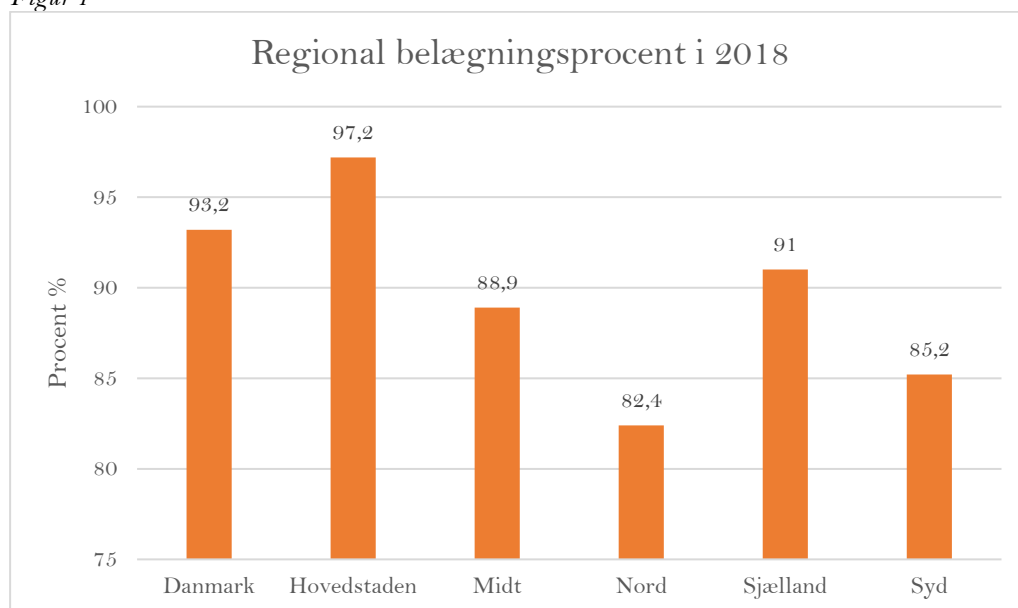
I Lev Uden Volds pladsoversigt indgik ved udgangen af 2018 i alt 48 kvindekrisecentre, 7 mandekrisecentre med særligt fokus på voldsudsatte mænd samt 6 opholdssteder, der både har §109 og 110 tilbud.

Belægningsprocenter i 2018

Med pladsoversigten kan vi se den gennemsnitlige daglige belægningsprocent på landets krisecentre – dvs. det gennemsnitlige forhold mellem krisecentrenes samlede antal pladser og ledige antal pladser. På baggrund af den daglige belægningsprocent udregnes en kumuleret belægningsprocent løbende igennem året.

Nedenstående figur viser på den baggrund belægningsprocenten på landets krisecentre fordelt på regionerne for hele 2018 baseret på de daglige belægningsprocenter. Her kan vi se, at belægningsprocenten er størst i Hovedstaden og i Region Sjælland og mindst i Region Nordjylland. Den samme tendens gælder for hele året. Den samlede belægningsprocent for krisecentrene i hele Danmark for 2018 er 93,2 procent.

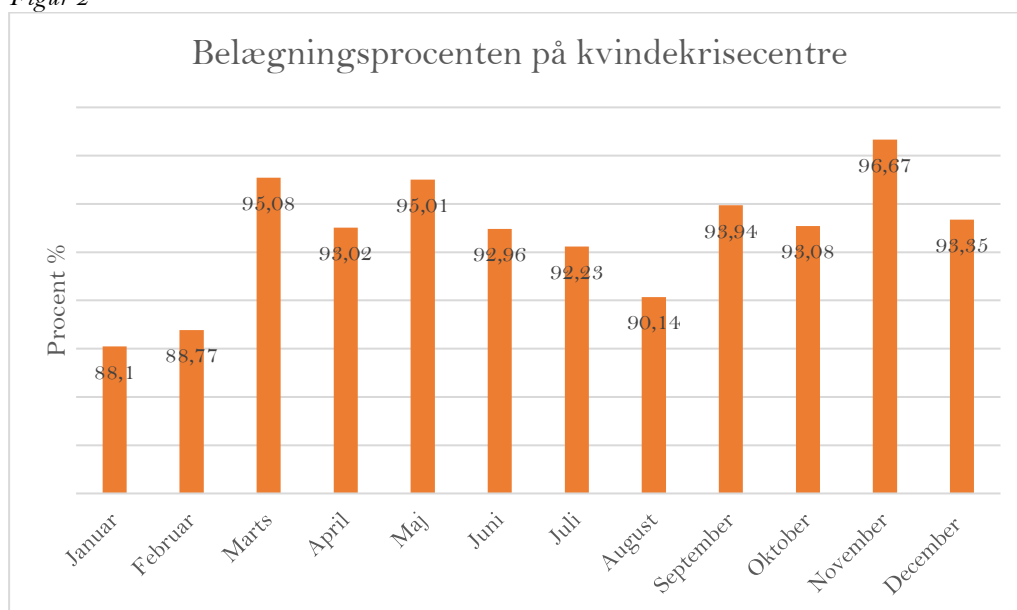
Figur 1

Figur 2 nedenfor viser et øjebliksbillede af den gennemsnitlige daglige belægningsprocent på landets kvindekrisecentre¹ for hver den 1. i måneden i perioden fra januar til december 2018.

Det fremgår, at belægningsprocenten har været både faldende og stigende i perioden. Tallene er højest i november måned med en belægningsprocent på 96,67 procent og lavest i januar med en belægningsprocent på 88,10 procent.

Figur 2

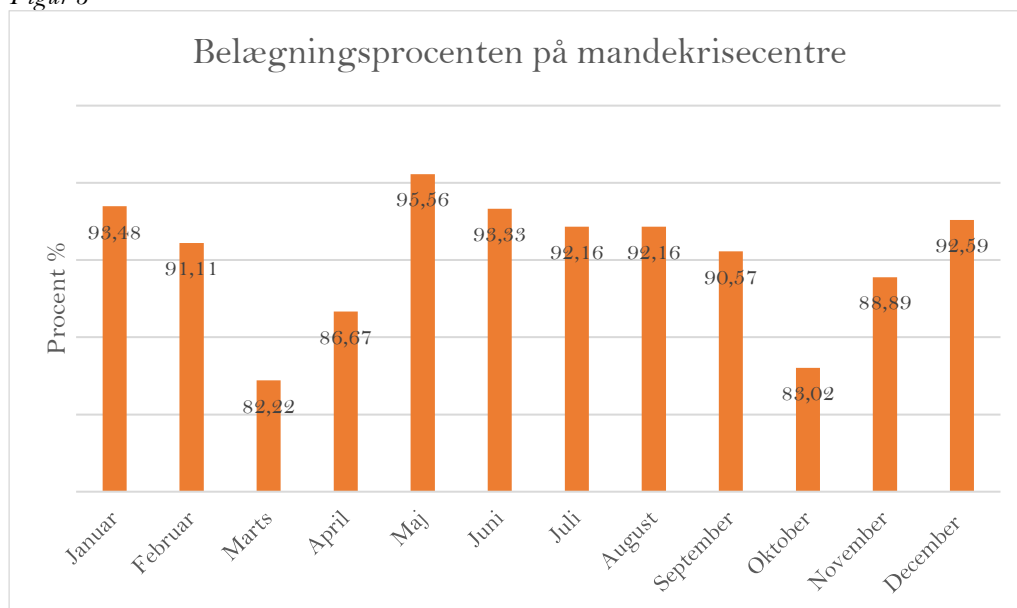
Figur 3 på næste side viser et øjebliksbillede af den gennemsnitlige daglige belægningsprocent på landets 7 mandekrisecentre for hver den 1. i måneden i perioden fra januar til december 2018.

Her kan vi se, at tallet er højest i maj med en belægningsprocent på 95,56 procent og lavest i marts med en belægningsprocent på 82,22 procent. Ligesom med kvindekrisecentrene både stiger og falder belægningsprocenten på mandekrisecentrene fra måned til måned i 2018.

Den svingende daglige belægningsprocent tydeliggør behovet for en kumuleret belægningsprocent som i figur 1.

¹Med kvindekrisecentre refereres der til krisecentertilbud for kvinder, der alene hører under §109, og dermed ikke de tilbud, der indskrives under §109 og §110 for både mænd og kvinder.

Figur 3

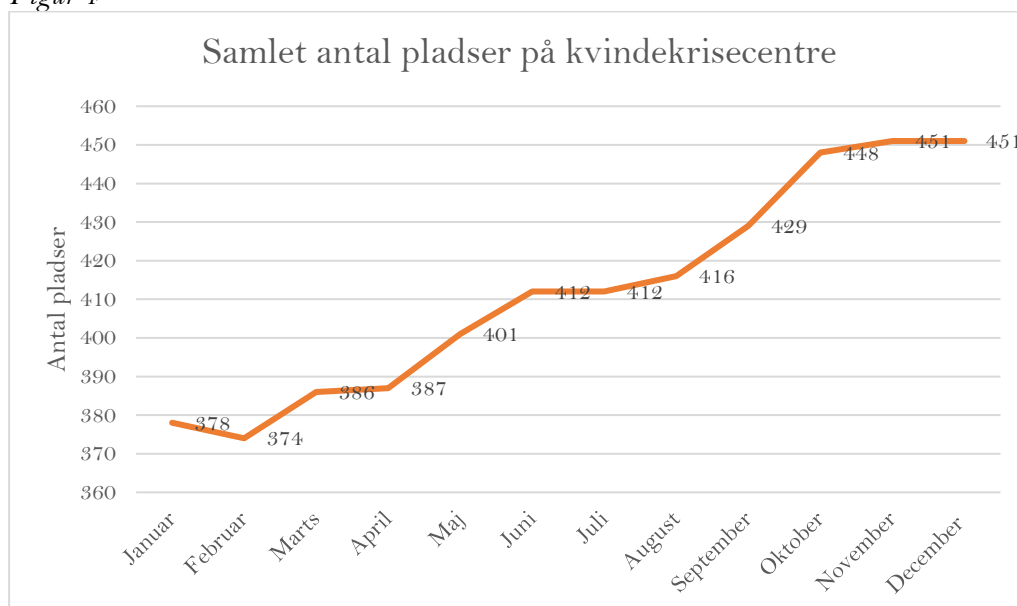

Udviklingen i antallet af pladser

Det samlede antal pladser på landets kvindekrisecentre har generelt været stigende i 2018. Det fremgår af figur 4, hvor antallet af pladser var 378 i januar, mens det i december er steget til 451. Stigningen i antallet af pladser skyldes dels, at nye krisecentre er kommet til, mens allerede eksisterende krisecentre har åbnet for flere pladser.

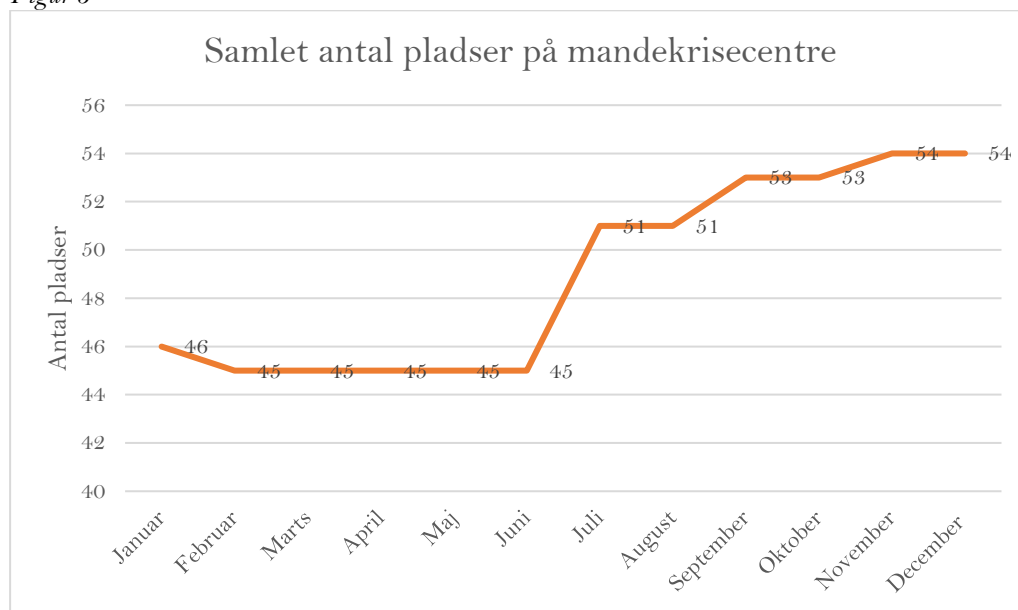
Antallet af nye pladser, der er åbnet som følge af nyoprettede krisecentre i 2018, svarer til 54 pladser, hvoraf 5 af pladserne på Kvindehuset Nordsjælland erstatter lukningen af Nordsjællands Krisecenters tidligere 5 pladser. Antallet af ekstra pladser på eksisterende krisecentre svarer til 24 pladser. Samlet for perioden er antallet af pladser på landets kvindekrisecentre dermed steget med 73 pladser. Det svarer til en stigning på 19,3 procent fra starten af januar frem til starten af december 2018.

Figur 4

Ser vi på det samlede antal pladser på landets krisecentre for mænd i 2018, har tallet også været stigende. Det fremgår af figur 5, der viser, at antallet af pladser er steget fra 46 til 54, og dermed samlet er steget med 8 pladser fra januar til december 2018. Stigningen skyldes, at allerede eksisterende krisecentre har udvidet antallet af pladser. Den procentvise stigning i antallet af pladser svarer til 17,39 procent i løbet af 2018.

Figur 5

Ser vi på det samlede antal pladser på de opholdssteder, der indskrives under §109 og §110 og således henvender sig til både mænd og kvinder, har tallet ligget stabilt på 213 i perioden fra januar til august, mens det i september falder til 192. Faldet i antallet af pladser fra august til september skyldes, at der lukkes ned for 21 pladser på et enkelt opholdssted. De 192 pladser ligger stabilt fra september og året ud.

Opsummering

Vi kan se, at den samlede belægningsprocent for 2018 er højest i Region Hovedstaden efterfulgt af Region Sjælland, mens den er lavest i Region Nordjylland. Den daglige belægningsprocent på landets kvindekrisecentre og mandekrisecentre både falder og stiger løbende i perioden.

På kvindekrisecentrene varierer den gennemsnitlige daglige belægningsprocent – når man ser på en enkelt dag i starten af måneden – fra 88,10 procent til 96,67 procent, mens den på mandekrisecentrene varierer fra 82,22 procent til 95,56 procent.

Det samlede antal pladser på landets krisecentre har generelt været stigende i 2018 på både kvinde- og mandekrisecentrene. Alene på kvindekrisecentrene har der været en stigning i antallet af pladser på 19,3 procent. På mandekrisecentrene har den procentvise stigning været 17,39 procent i løbet af 2018. Antallet af pladser på opholdssteder, der både indskrives under §109 og §110 har været faldende grundet midlertidig lukning af pladser på et enkelt opholdssted.

Den Nationale Hotline

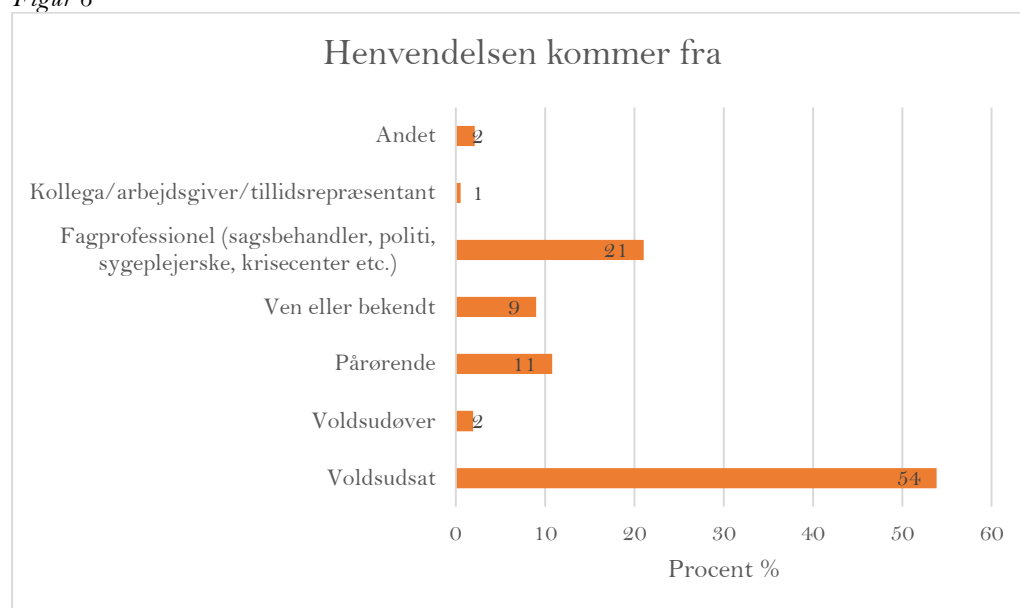
Den nationale hotline tilbyder hjælp og rådgivning i forbindelse med vold i nære relationer til både voldsudsatte, voldsudøvere, pårørende og fagprofessionelle. Lev Uden Vold fører løbende statistik over, hvem der henvender sig, og hvad der ligger til grund for henvendelsen.

Herudover spørges til forskellig baggrundsdata på den voldsudsatte og voldsudøveren. Det drejer sig bl.a. om, hvad der kendetegner relationen mellem den voldsudsatte og voldsudøver, samt hvilke tilbud der henvises til fra rådgivers side.

Målgruppen

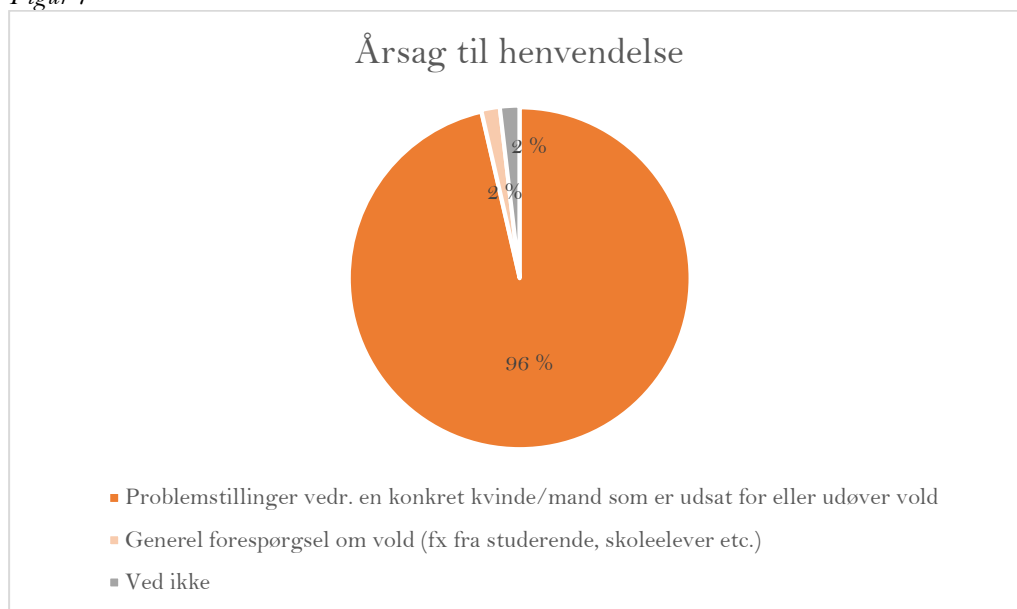
I perioden fra den 1. januar til den 31. december 2018 har der været 2.222 henvendelser til den nationale hotline inden for målgruppen, mens det samlede antal henvendelser har været 2.609. Det fremgår af nedenstående figur, at lidt mere end hver anden henvendelse (54%) stammer fra voldsudsatte, mens lidt mere end hver femte henvendelse (21%) stammer fra en fagprofessionel som fx sagsbehandlere, sygeplejersker, politiet eller krisecentre.

Figur 6

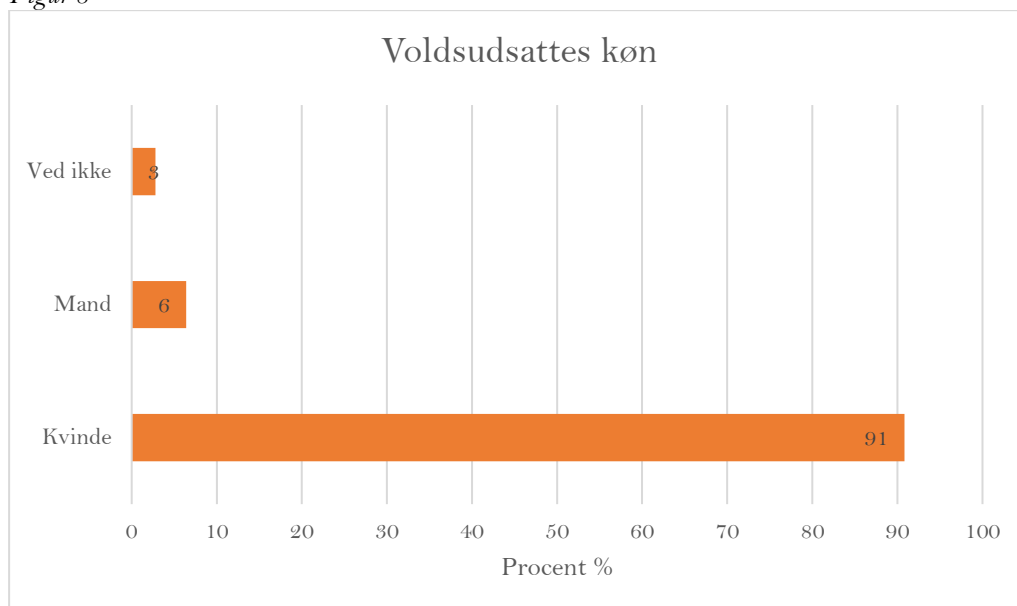
Ser vi nærmere på, hvad der ligger til grund for henvendelsen, skyldes henvendelsen i 96 procent af tilfældene en problemstilling vedrørende en konkret kvinde eller mand, som er udsat for eller udøver vold, mens kun 2 procent af henvendelserne skyldes en generel forespørgsel om vold. Det fremgår af figur 7.

Figur 7

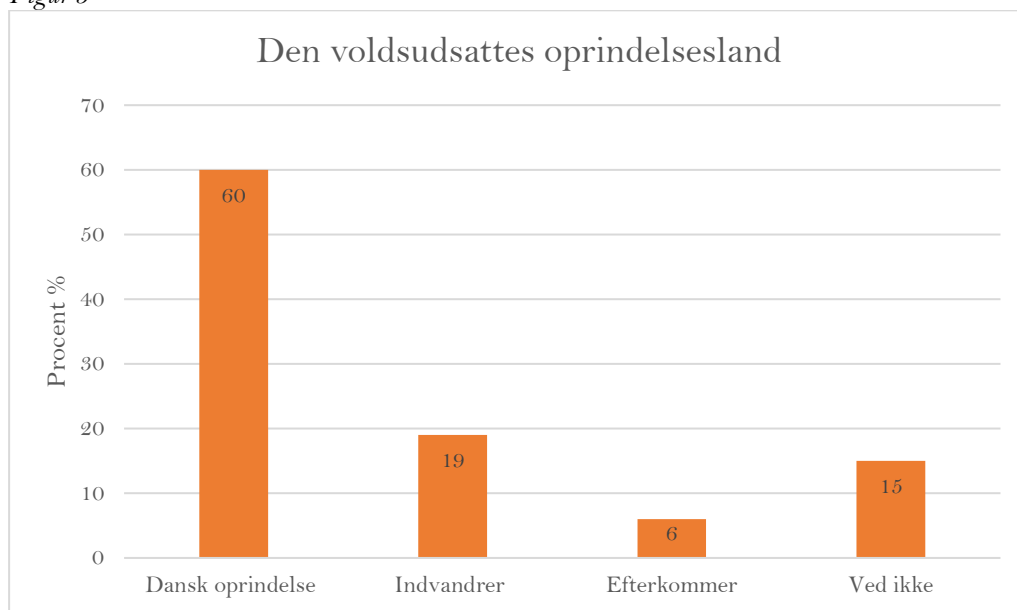
Ser vi på kønsfordelingen blandt voldsudsatte, viser tallene en tydelig tendens, idet de voldsudsatte i langt de fleste tilfælde er en kvinde (91%). Tallene for voldsudøver er ikke fuldstændige og indgår derfor ikke her.

Figur 8

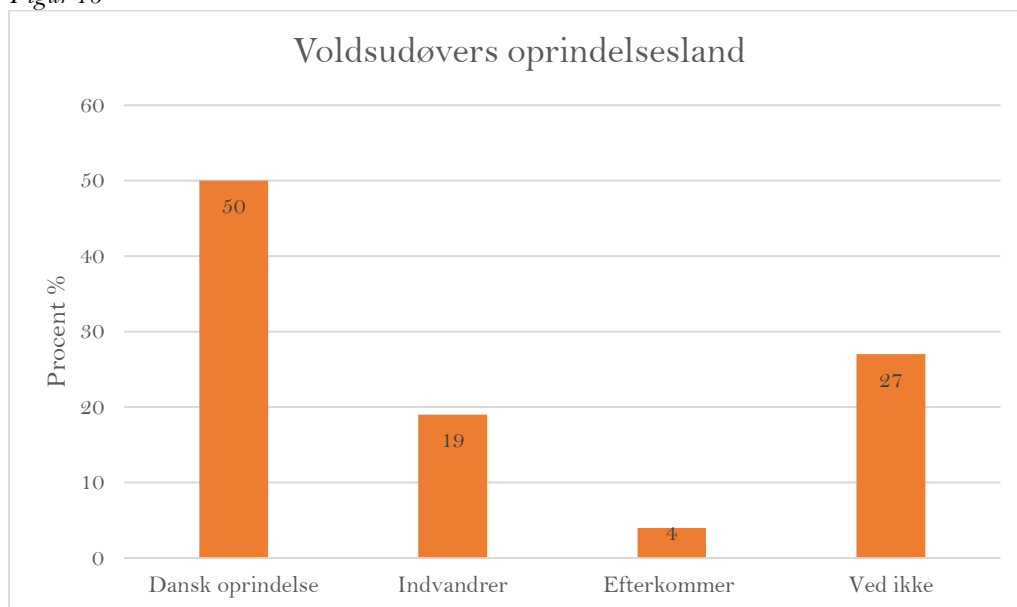

Ser vi på de voldsudsattes oprindelsesland, har de i 3/5 af tilfældene (60%) dansk oprindelse, mens lidt mindre end hver femte (19%) er indvandrere. Et lignende billede tegner sig af voldsudøveren, hvor hver anden (50%) har dansk oprindelse, og ca. hver femte (19%) er indvandrer.

Figur 9

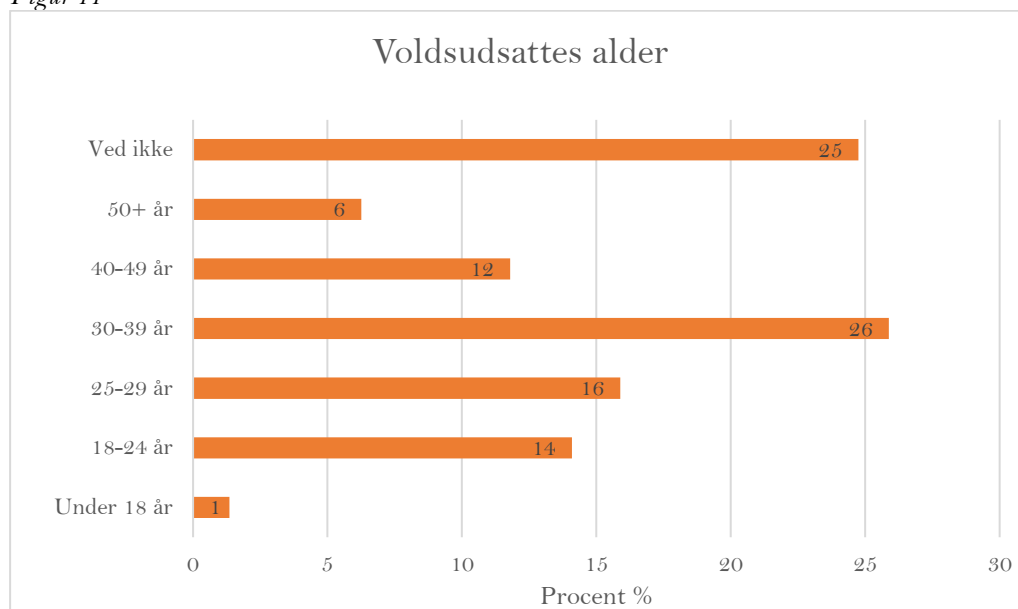

Figur 10

Ser vi på aldersfordelingen blandt de voldsudsatte, er lidt mere end hver fjerde mellem 30-39 år (26%), mens den næststørste gruppe er mellem 25-29 år (16%). Færrest befinder sig i den ældste og yngste alderskategori, idet 6 procent er 50 år eller derover og alene 1 procent er under 18 år.

Figur 11

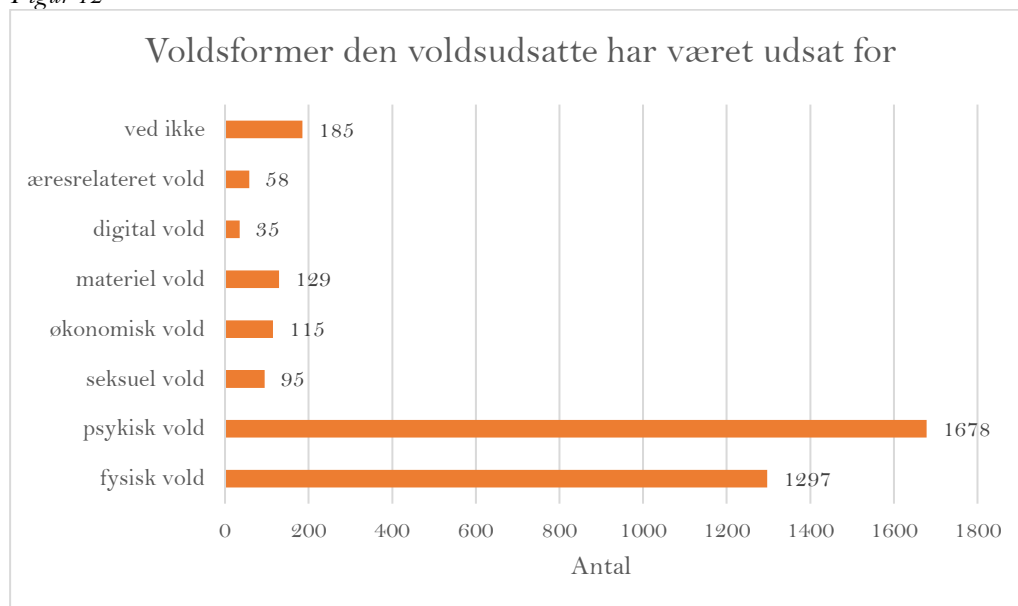

Volden

I forhold til typen af vold, den voldsudsatte har været udsat for, er psykisk vold den mest dominerende voldsform. Ud af de i alt 2.222 henvendelser har 1.678 været udsat for psykisk vold (76%), mens 1.297 har været udsat for fysisk vold (58%).

Det har været muligt at sætte kryds ud for flere forskellige voldsformer, hvorfor procenterne for de forskellige kategorier ikke summer til 100 procent.

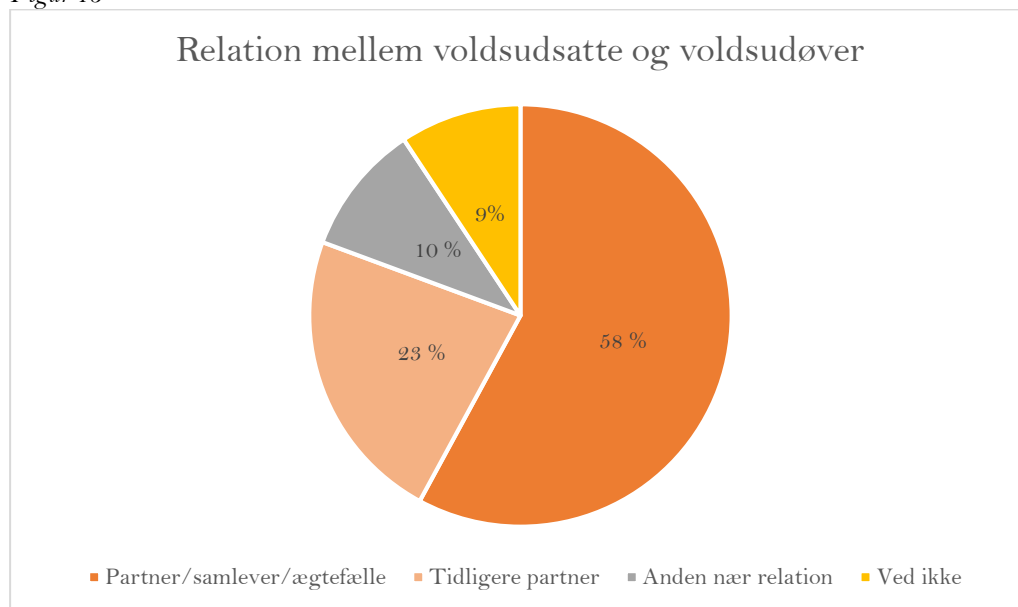
Figur 12

Relationen mellem voldsudsatte og voldsudøver

Ser vi nærmere på relationen mellem den voldsudsatte og voldsudøveren, finder volden i ca. tre ud af fem tilfælde (58%) sted mellem to nuværende partnere, samlever og/eller ægtefæller. I lidt mindre end hver fjerde tilfælde (23%) er den voldsudsatte udsat for vold af en tidligere partner, mens relationen i hver tiende tilfælde har en anden karakter.

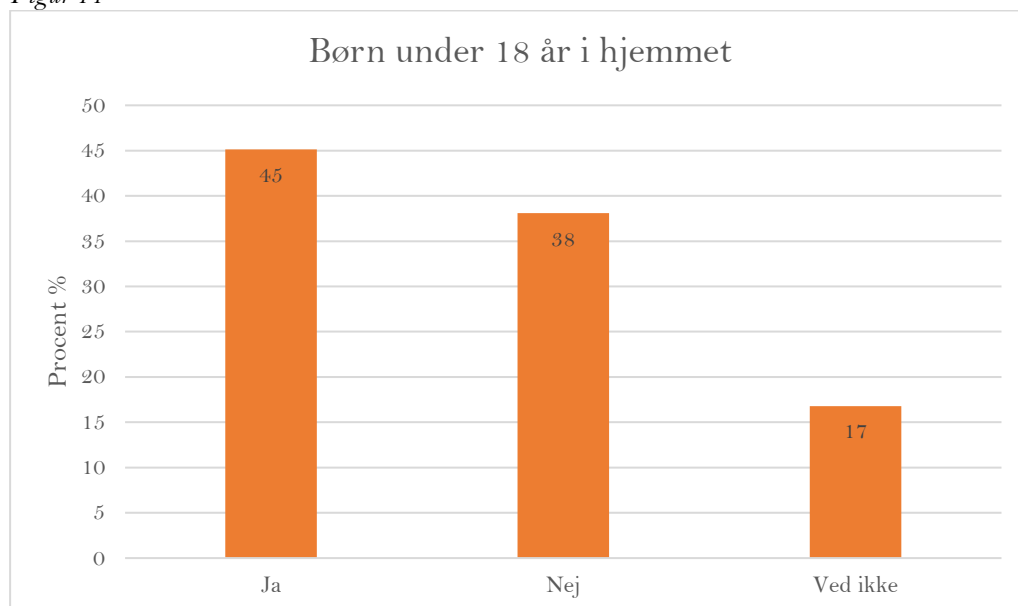
Figur 13

Børn

I de fleste tilfælde (45%) har den voldsudsatte børn under 18 år, der bor hjemme.

Figur 14

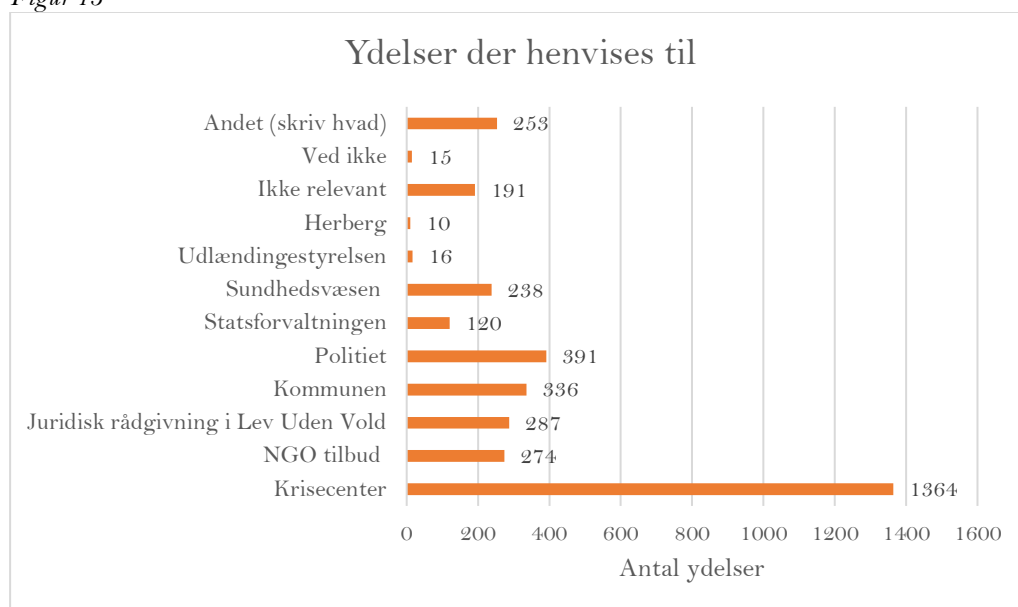

Henvisning

Ser vi på, hvilke tilbud der henvises til efter en rådgivningssamtale via den nationale hotline, er det i størstedelen af tilfældene et krisecenter, der henvises til. Det drejer sig om 1.364 tilfælde ud af de i alt 2.222 henvendelser. Næstflest henvises videre til politiet (i 391 tilfælde) efterfulgt af kommunen (i 336 tilfælde).

Med NGO-tilbud henvises der til tilbud som Mødrehjælpen, Etnisk Ung, Dialog Mod Vold, Fundamentet og Q-netværk, mens der med kategorien "ikke relevant" refereres til, at henvenderen fik, hvad han/hun havde brug for gennem rådgivningen. Den mindre andel af henvisninger til NGO-tilbud kan skyldes, at der på nuværende tidspunkt udbydes få ambulante tilbud.

Figur 15

Opsummering

Mere end hver anden henvendelse til den nationale hotline, og dermed størstedelen af henvendelserne, stammer fra den voldsudsatte, efterfulgt af fagprofessionelle som fx sagsbehandlere, sygeplejersker, politiet eller krisecentre. I langt de fleste tilfælde skyldes henvendelsen en problemstilling vedrørende en konkret kvinde eller mand, der er udsat for eller udøver vold. Volden finder i de fleste tilfælde sted mellem nuværende partnere, samlever og/eller ægtefæller.

Der ses en tydelig kønsmæssig fordeling mellem den voldsudsatte og voldsudøver, idet 91 procent af de voldsudsatte i henvendelserne er kvinder. I forhold til oprindelsesland har størstedelen af både voldsudsatte og voldsudøvere dansk oprindelse, mens både den voldsudsatte og voldsudøveren er størst repræsenteret i alderskategorien 30-39 år.

Psykisk vold er den mest dominerende voldsform, idet 1.678 har angivet at være udsat for denne type af vold, svarende til 76 procent. 1.297 har angivet at være udsat for fysisk vold, svarende til 58 procent. I de fleste tilfælde henvises der videre til et krisecenter og dernæst til politiet.

Juridisk rådgivning

Lev Uden Vold tilbyder juridisk rådgivning om de juridiske problematikker, der kan opstå i forbindelse med vold i nære relationer og det at komme ud af en voldelig relation. I det følgende afsnit vil der blive redegjort for denne rådgivning.

Ved alle henvendelser bliver det registreret, hvem der henvender sig, hvilke retsområder spørgsmålene drejer sig om, hvilken type vold der er tale om mv. Disse registreringer danner baggrund for statistikken i de følgende afsnit. I alle kategorier er det muligt at vælge "ved ikke" eller "ikke relevant". En række af spørgsmålene, har begge svarmuligheder. Dette skyldes bl.a., at der i visse rådgivningssamtaler er tale om et mere generelt juridisk spørgsmål fra en fagperson, hvor der ikke er en konkret voldsudsat/voldudøver, og derfor er det ikke relevant at registrere voldsudsat/voldsudøvers alder og etnicitet mv.

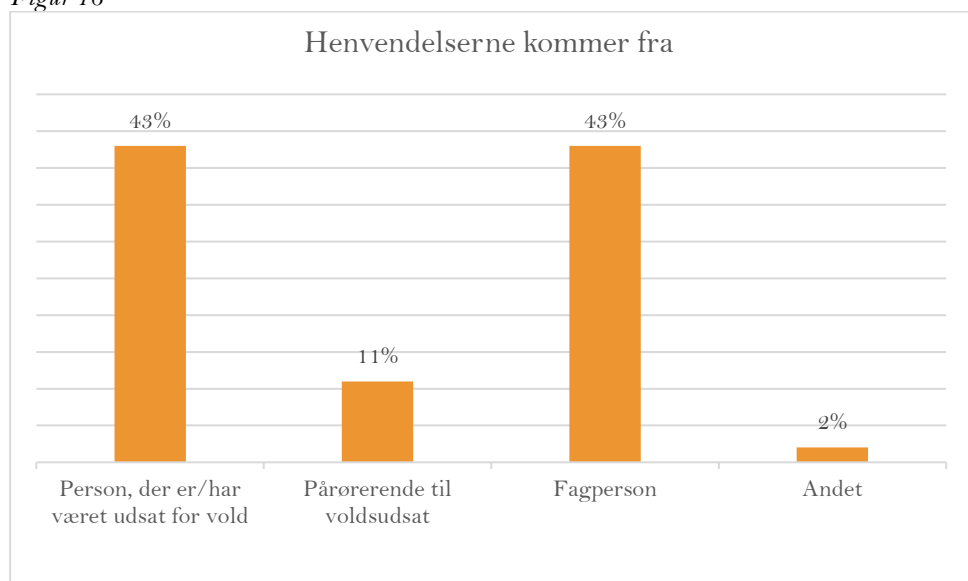
Målgruppen

Man kan henvende sig til rådgivningen både pr. telefon og pr. e-mail, men langt størstedelen af henvendelserne til rådgivningen sker telefonisk. 82 procent af henvendelserne er pr. telefon og 22 procent af henvendelserne er pr. e-mail. Visse henvendelser er både pr. telefon og pr. e-mail.

I 2018 var der 422 henvendelser til den juridiske rådgivning, og 417 er korrekt registret. Der er lige mange fagpersoner og privatpersoner, der henvender sig – 181 fagpersoner og 181 privatpersoner (43% på hver gruppe). Derudover er der en mindre gruppe på 47 henvendelser (11%), der er fra pårørende til den voldsudsatte.

Under kategorien "pårørende til voldsudsatte" er der både pårørende, der ringer efter opfordring fra den voldsudsatte, fordi den voldsudsatte enten ikke kan eller vil ringe selv pga. manglende psykisk overskud eller pga. en sprogbarriere. Derudover er der også pårørende til voldsudsatte, der henvender sig af egen motivation.

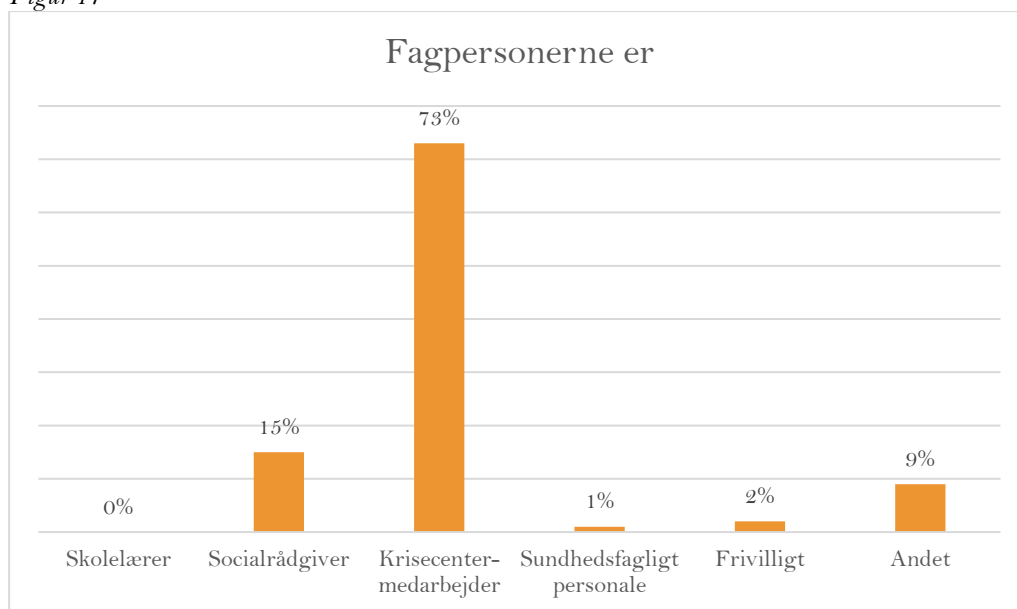
Figur 16

² Visse af grafoverskrifterne er blevet ændret fra et spørgsmål – fx "Hvem er henvenderen?" er ændret til "Henvendelsen kommer fra" og "hvilken type fagperson er henvenderen?" ændret til "fagpersonerne er", osv.

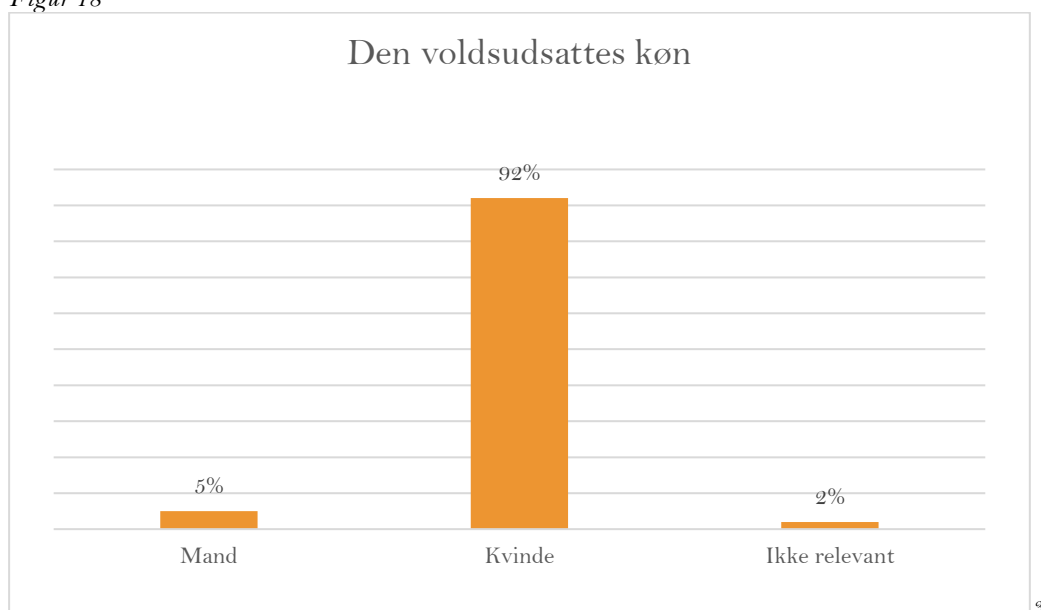
Ud af de 181 henvendelser der kommer fra fagpersoner, er lagt størstedelen fra krisecentermedarbejdere – nemlig 132 svarende til 73 procent. 28 af henvendelserne (15%) fra fagpersoner kommer fra socialrådgivere i kommuner.

Figur 17

Størstedelen af henvendelserne drejer sig om voldsudsatte kvinder. Antallet af henvendelser der drejer sig om voldsudsatte mænd er 22 svarende til 5 procent i 2018, mens antallet af henvendelser med en kvindelig voldsudsat er 358 svarende til 92 procent.

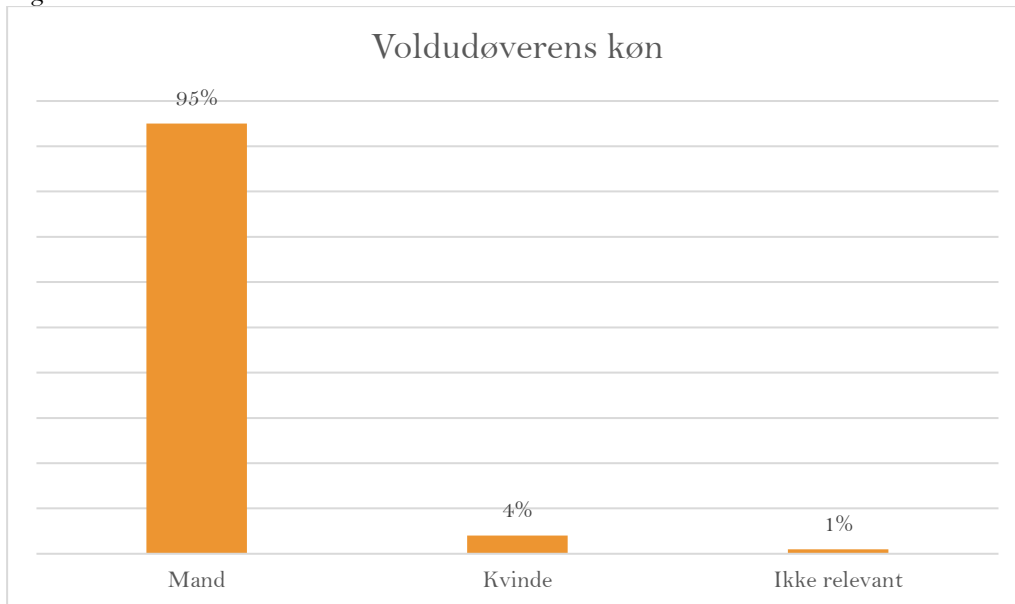
Figur 18

³ "Ikke relevant" er en forkortet udgave af: "Ikke relevant at spørge til under samtalen". Gælder alle følgende grafer.

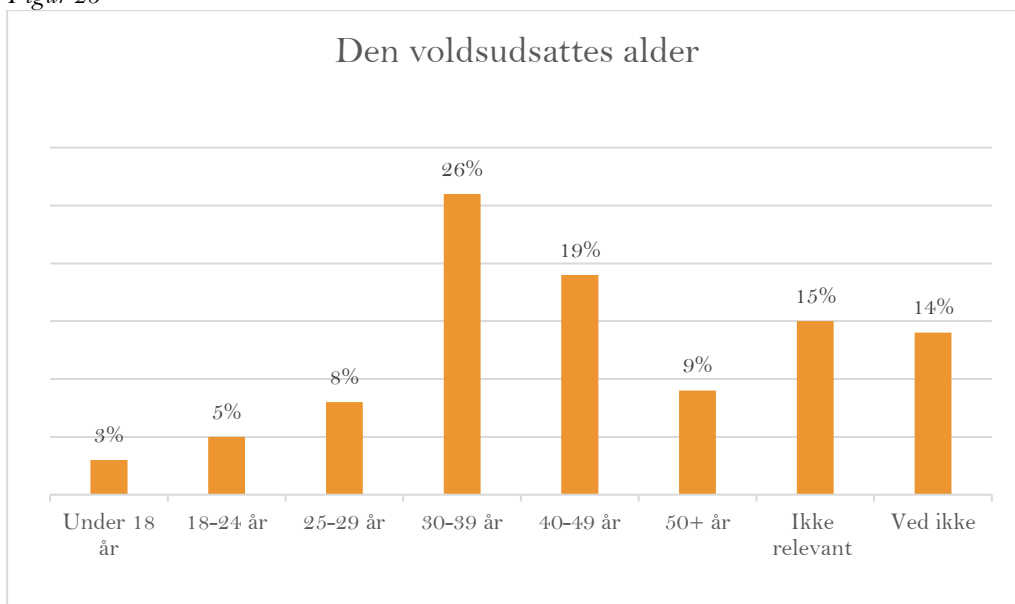
Størstedelen af henvendelserne til den juridiske rådgivning omhandler voldsudøvende mænd, da 358 (95%) af henvendelserne drejer sig om en mandlig voldsudøver, mens 14 af henvendelserne (4%) drejer det sig om en kvindelig voldsudøver.

Figur 19

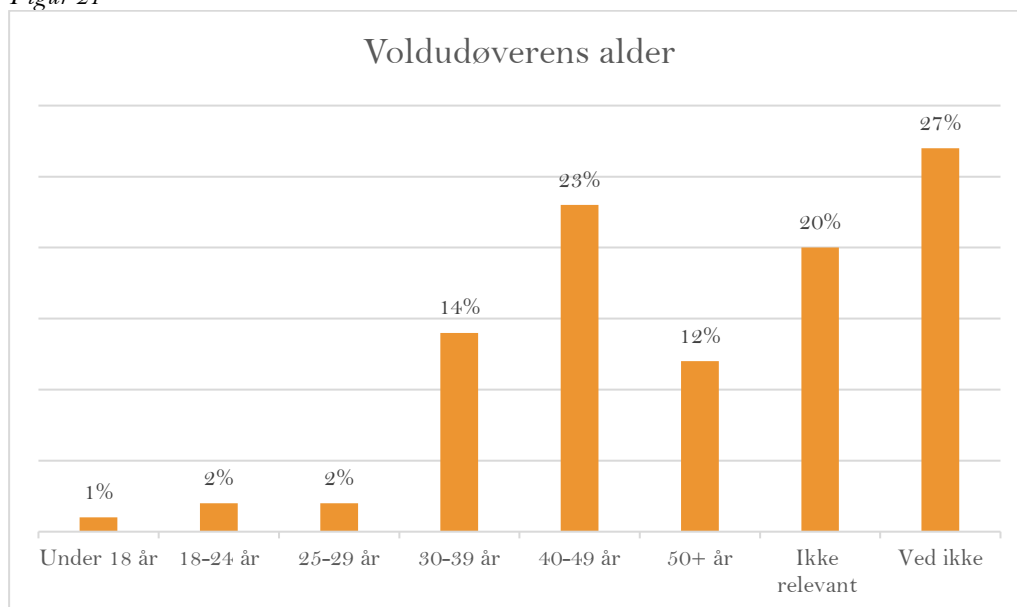
Ser vi på aldersfordelingen af de voldsudsatte, drejer de fleste henvendelser sig om en voldsudsat mellem 30-49 år. 109 af henvendelserne (26%) handler om voldsudsatte i aldersgruppen 30-39 år, og 81 af henvendelserne (19%) er om voldsudsatte i aldersgruppen 40-49 år. Til sammenligning handler 67 af henvendelserne om voldsudsatte under 30 år.

Figur 20

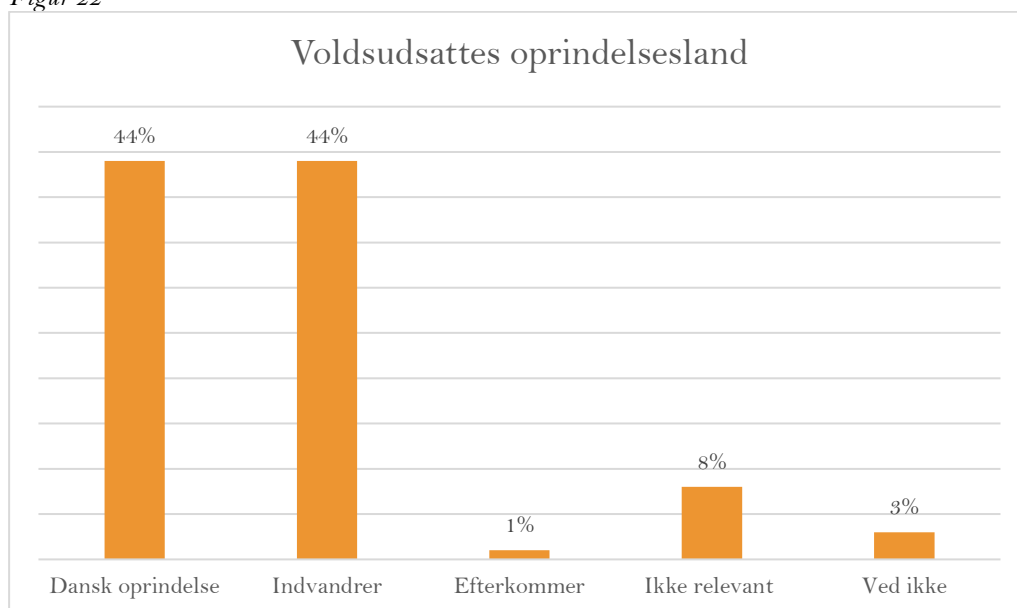
Voldsudøvernes gennemsnitsalder ligger en smule højere, da 85 af henvendelserne (23%) drejer sig om en voldsudøver mellem 40-49 år, mens 51 af henvendelserne (14%) drejer sig om en voldsudøver mellem 30-39 år. Dog kender vi ikke voldsudøvers alder for omkring en fjerdedel af henvendelserne.

Figur 21

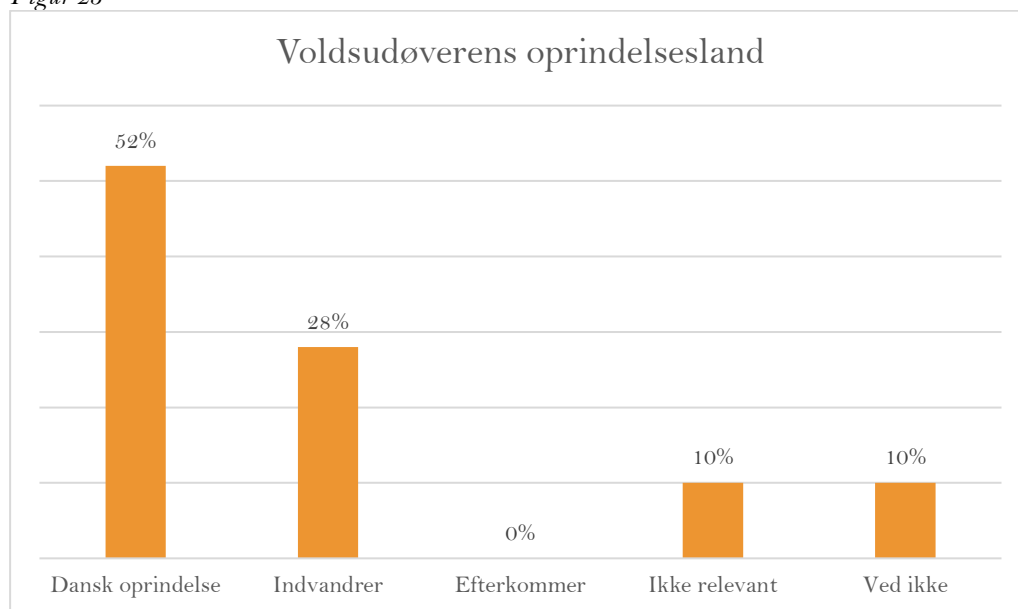
I forhold til den voldsudsattes etniske oprindelse, er der lige mange henvendelser om voldsudsatte med dansk oprindelse og voldsudsatte med anden etnisk oprindelse end dansk. De voldsudsatte, der ikke er af dansk oprindelse, er indvandrere. Kun 4 (1%) af de voldsudsatte er efterkommere, dvs. hvor deres forældre er kommet til landet.

Figur 22

Modsat voldsudsattes oprindelse, er der overtal af voldsudøvere med dansk oprindelse. 195 af henvendelserne (52%) drejer sig om en voldsudøver med dansk oprindelse, mens 104 (28%) har en anden oprindelse end dansk. Som det fremgår af figuren, er der dog en del af besvarelserne, hvor voldsudøverens oprindelsesland ikke er oplyst

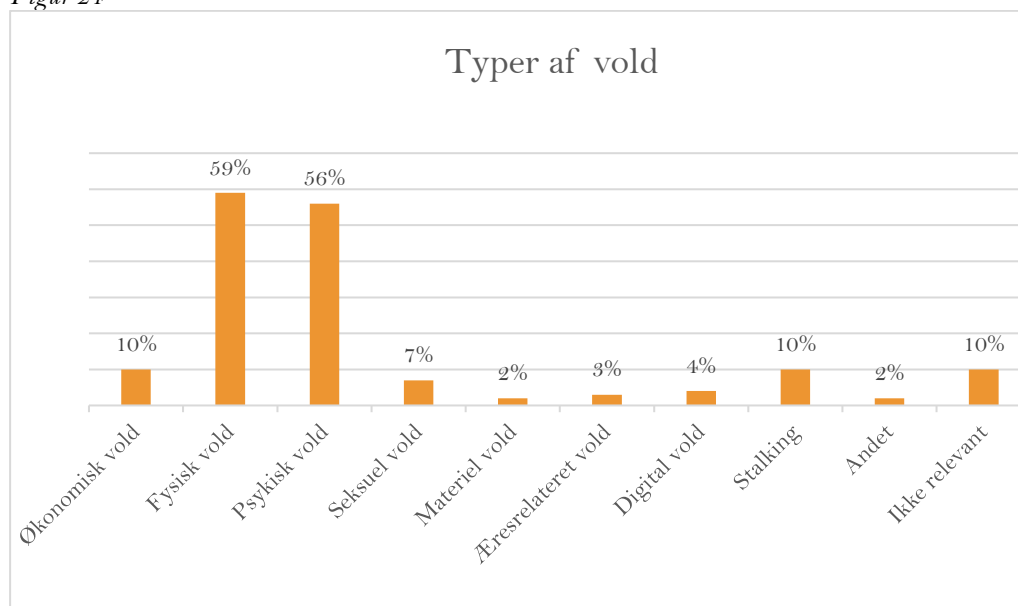
Figur 23

Volden

Ved angivelsen af, hvilken type vold voldsudsatte har været udsat for, er det muligt at afgive flere svar. 244 af henvendelserne omhandler fysisk vold (59%), og 235 af henvendelserne er om psykisk vold (56%). Derudover har 40 af henvendelserne omhandlet stalking (10%), 40 om økonomisk vold (10%) og 29 om seksuel vold (7%). En mindre del af henvendelserne har omhandlet materiel vold, æresrelateret vold og digital vold.

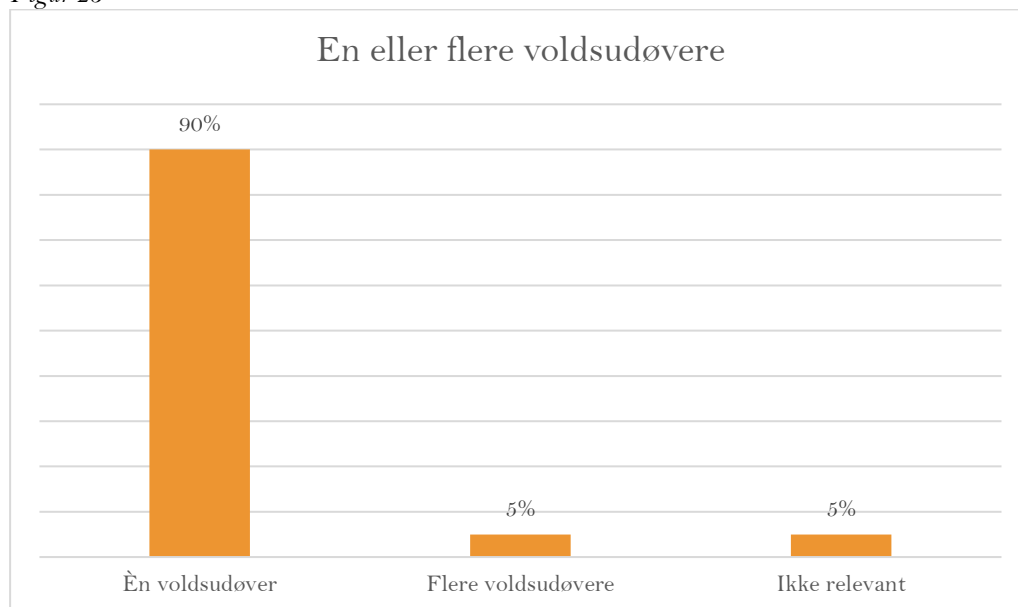
Figur 24

Relationen mellem voldsudsatte og voldsudøver

Den juridiske rådgivning får flest henvendelser med én voldsudøver, hvilket tydeligt kan ses på tallene. 375 af henvendelserne drejede sig om én voldsudøver (90%). 21 af henvendelserne (5%) drejede sig om problematikker, hvor den voldsudsatte har været udsat fra flere voldsudøvere sideløbende.

Figur 25

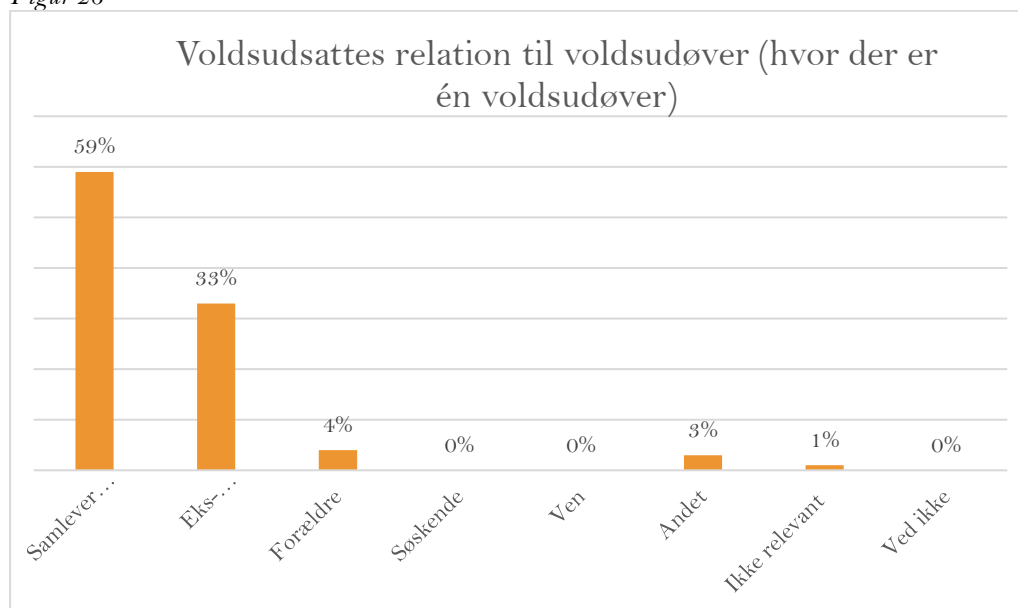

Ser man på de 375 sager, hvor der er én voldsudøver, er det i 223 af tilfældene (59%) en samlever eller kæreste, der er voldsudøveren. I 123 af tilfældene (33%) er det en eks-samlever eller en eks-kæreste.

Det skal nævnes, at der tages udgangspunkt i, hvornår volden opstod og stod på. Det betyder, at selvom der er tale om en eks-kæreste, når den voldsudsatte henvender sig, vil det blive registreret som "kæreste", såfremt volden startede, da de var kærester. Det er for at belyse, hvilken relation voldsudsatte og voldsudøver har, når volden står på – og ikke hvilken relation de har, når voldsudsatte søger hjælp. "Ægtefæller" er ikke en svarmulighed, og derved er ægtefællerrelationen under "samlever eller kæreste".

I de 21 sager, den juridiske rådgivning har haft, hvor der var mere end én voldsudøver, har voldsudøvernes relation til voldsudsatte været familie, kærester eller svigerfamilie.

Figur 26

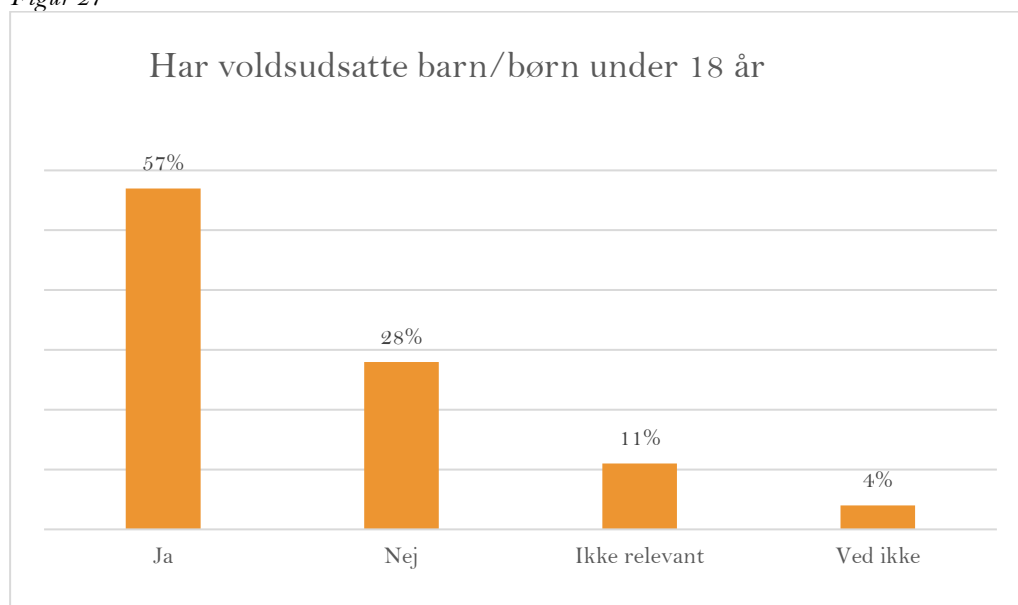

Børn

Der er et lille overtal af de voldsudsatte, der har børn. 237 (57%) svarer ja til, at de har barn/børn under 18 år, mens 118 (28%) svarer nej. Ved de resterende 62 besvarelser er der ikke blevet registreret noget om børn, fx fordi fagpersonen, der har kontaktet den juridiske rådgivning, ikke har haft viden om eventuelle børn.

Ud af de 237 henvendelser, hvor voldsudsatte har barn/børn under 18 år, har 86 af børnene (36%) været udsat for vold, mens 74 (31%) ikke har været udsat for vold. I de resterende 77 besvarelser har det enten ikke været relevant, eller er ikke blevet oplyst, om børnene har været udsat for vold. Det skal bemærkes, at besvarelsen afhænger af, om det er henvenderen bekendt, at barnet har været udsat for vold.

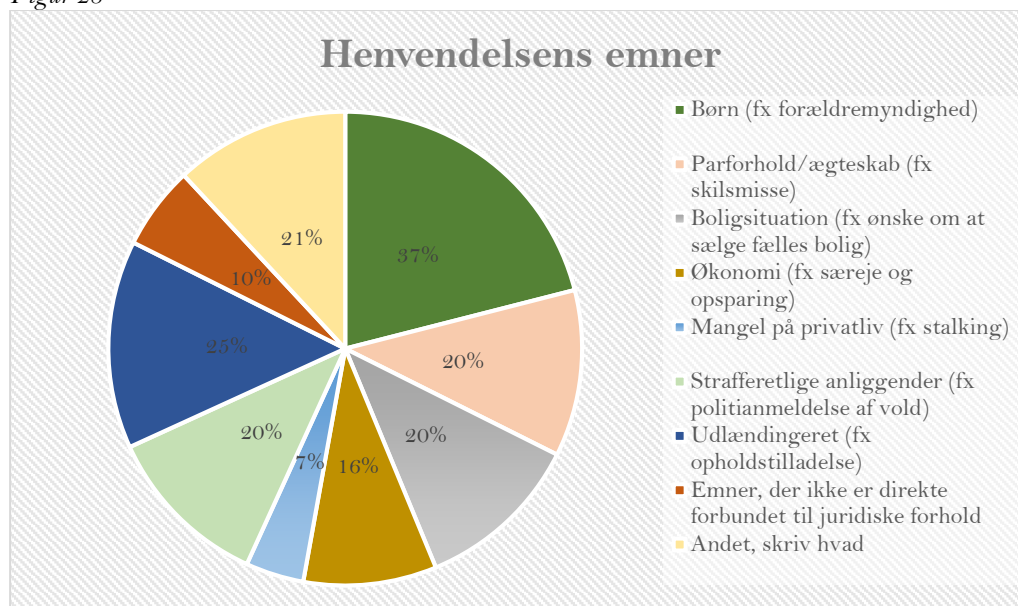
Figur 27

Retsområder

Retsområderne, som henvendelserne drejer sig om, spænder bredt og er rimelig jævnt fordelt. Rådgivningen møder især mange problematikker angående børn og udlændingeret. Derudover er der henvendelser om parforhold/ægteskab, boligsituation, strafferet og økonomi. Igen skal det bemærkes, at det har været muligt at krydse flere retsområder af, da de forskellige retsområder ofte overlapper hinanden.

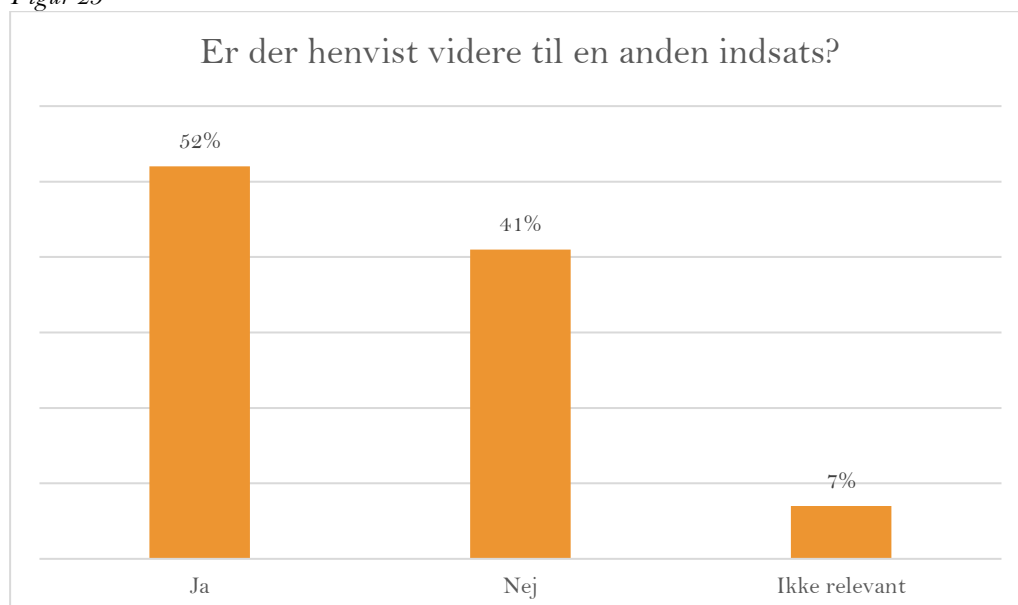
Figur 28

Henvisning

I 215 af henvendelserne har Lev Uden Vold, som en del af rådgivningen henvist videre til en anden indsats. Det kan fx være et krisecenter eller en offentlig instans, der kan hjælpe. I visse sager har det været nødvendigt at opfordre henvenderen til at kontakte en advokat.

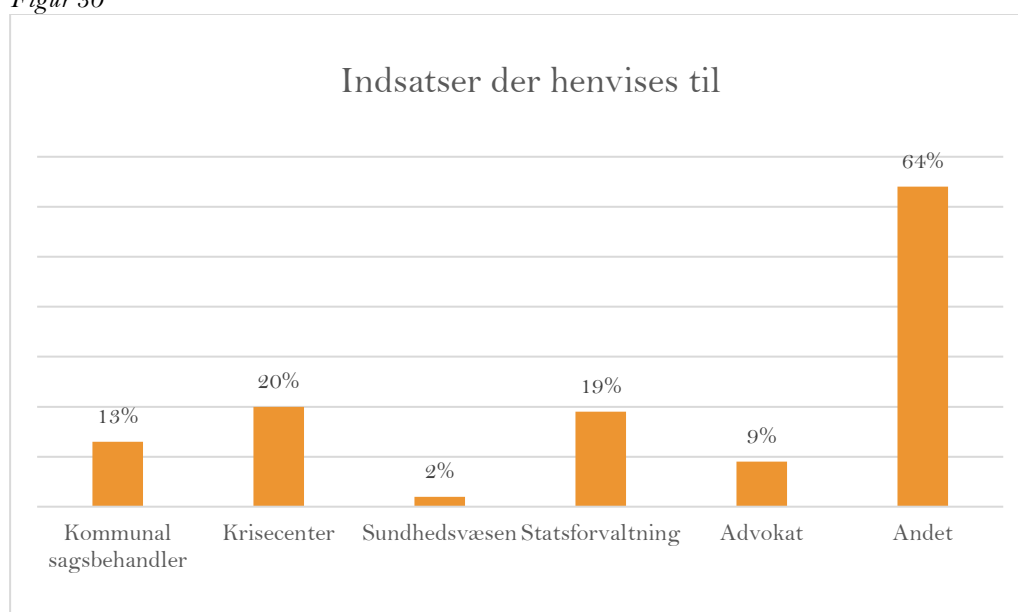
Figur 29

Ud af de 215 henvendelser, der er blevet henvist videre til en anden indsats, er 27 af sagerne henvist til kommunen (kommunal sagsbehandler) (13%), 44 af sagerne er blevet henvist til krisecentrene (20%), og 40 af sagerne er henvist til Statsforvaltningen (19%).

Ud af de 215 henvendelser er 138 af sagerne (64%) blevet henvist til indsatser, der ikke hører under nogle af de fem kategorier. Under kategorien "andet" er det primært offentlige myndigheder som politi, Udlændingestyrelsen og Skifteretten, der er henvist til. Derudover er en del af sagerne henvist til Dansk Stalkingcenter, Dialog Mod Vold eller Den Nationale Hotline.

Figur 30

Opsummering

Der er stort set lige mange privatpersoner og fagpersoner, der henvender sig til den juridiske rådgivning. De fagpersoner, der bruger rådgivningen, er primært krisecentermedarbejdere.

Rådgivningen får flest henvendelser, hvor den voldsudsatte er en kvinde og voldsudøver er en mand. I størstedelen af sagerne er volden startet, da de har været i en kæreste/samleverrelation. I langt de fleste henvendelser, er der tale om én enkelt voldsudøver.

De voldsudsatte ser ud til at være en smule yngre end voldsudøverne. I forhold til oprindelse er der lige så mange etnisk danske voldsudsatte, som der er indvandrere. Ser vi på voldsudøvernes oprindelse er der et mindre overtal af etnisk danske voldsudøvere.

Ser vi på den form for vold, som henvendelsen drejer sig om, har flest været udsat for enten fysisk eller psykisk vold.

Den juridiske rådgivning får flest henvendelser angående børn, hvilket stemmer overens med at mere end halvedelen af de voldsudsatte, der henvender sig til rådgivningen, har børn. Derudover får rådgivningen mange henvendelser angående udlændingeret, især i

forbindelse med opholdstilladelse. Ofte drejer en henvendelse sig om flere retsområder, da der ofte er overlap – fx parforhold, børn og økonomi.

Ved cirka halvdelen af henvendelserne bliver der som en del af rådgivningen henvist videre til en anden indsats. Det drejer sig især om henvisninger til krisecentrene, kommunerne og Statsforvaltningen.

Efterværn

Lev Uden Vold havde i udgangen af 2018 8 efterværnsgrupper i gang fordelt rundt i landet. Samtidigt var én efterværnsgruppe afsluttet. Efterværnsgrupperne har til formål at støtte tidligere voldsudsatte kvinder, mænd og børn til at komme videre i livet efter endt ophold på krisecenter og/eller anden ambulantly behandling.

Følgende data er baseret på 108 personer fra i alt 27 forskellige kommuner. De 108 personer har deltaget i en visitationssamtale i forbindelse med henblik på deltagelse i en efterværnsgruppe. De 108 personer har derfor ikke færdiggjort et gruppeforløb på det pågældende tidspunkt. Samtidigt er enkelte faldet fra i forbindelse med eller umiddelbart efter visitationssamtalen.

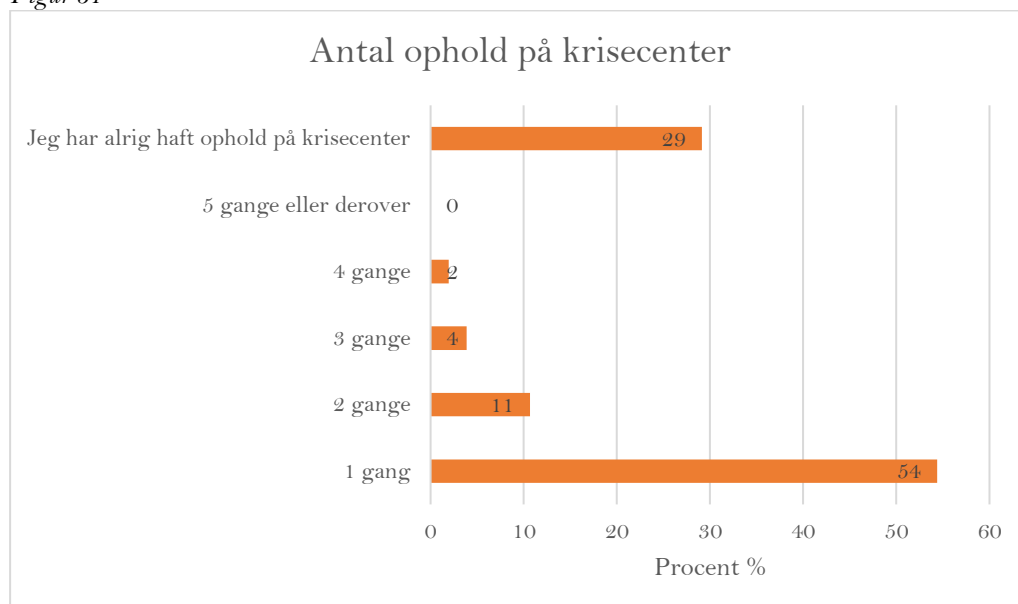
Data giver derfor baggrundsviden om personer, der har været visiteret til en samtale i forbindelse med efterværnsgrupperne og ikke erfaringer fra selve gruppeforløbene.

Målgruppe

Ser vi på, hvad der kendetegner deltagerne i efterværnstilbuddet som målgruppe, har størstedelen tidligere haft ophold på et krisecenter. Det drejer sig om 71 procent. Ud af dem har 54 procent været på krisecenter én gang.

Det er samtidig vigtigt at påpege, at knapt 3 ud af 10 af deltagerne (29%) aldrig har haft ophold på et krisecenter, men har fået en anden form for ambulantly behandling, herunder psykologhjælp mv.

Figur 31

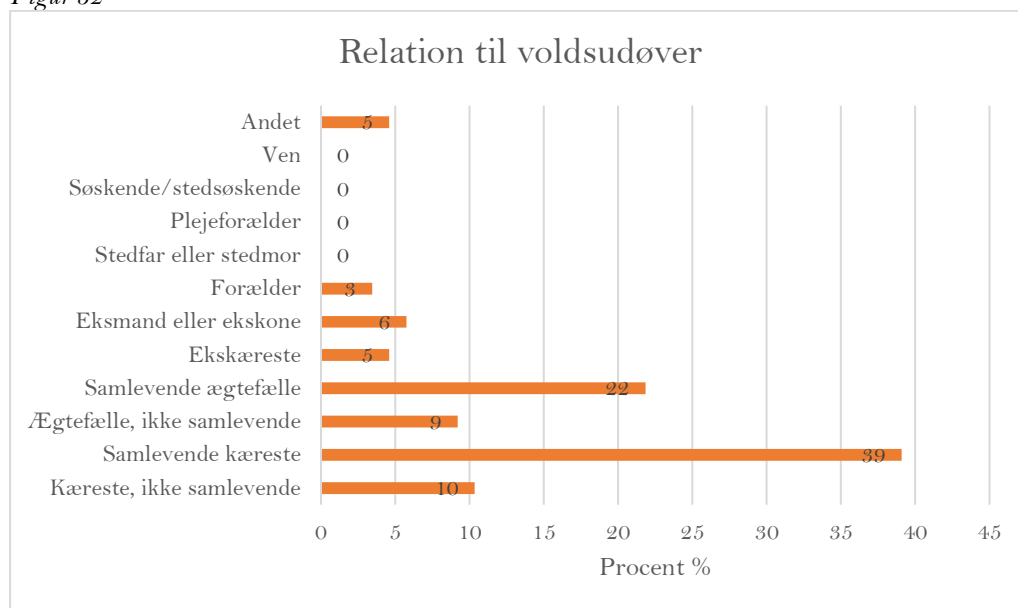

Volden

Nedenstående tal i figur 32 stammer fra deltagere, der har angivet, at de har været udsat for vold af én voldsudøver og ikke fra flere voldsudøvere – fx i tilfælde hvor flere familiemedlemmer sideløbende har udsat den voldsudsatte for vold. Det svarer til i alt 87 af deltagerne i netværksgrupperne, der har været udsat for vold af én voldsudøver.

Det fremgår af tallene, at den voldsudsatte og voldsudøveren i de fleste tilfælde er samlevende kæreste (39%), mens næstflest har angivet, at voldsudøveren er en samlevende ægtefælle (22%).

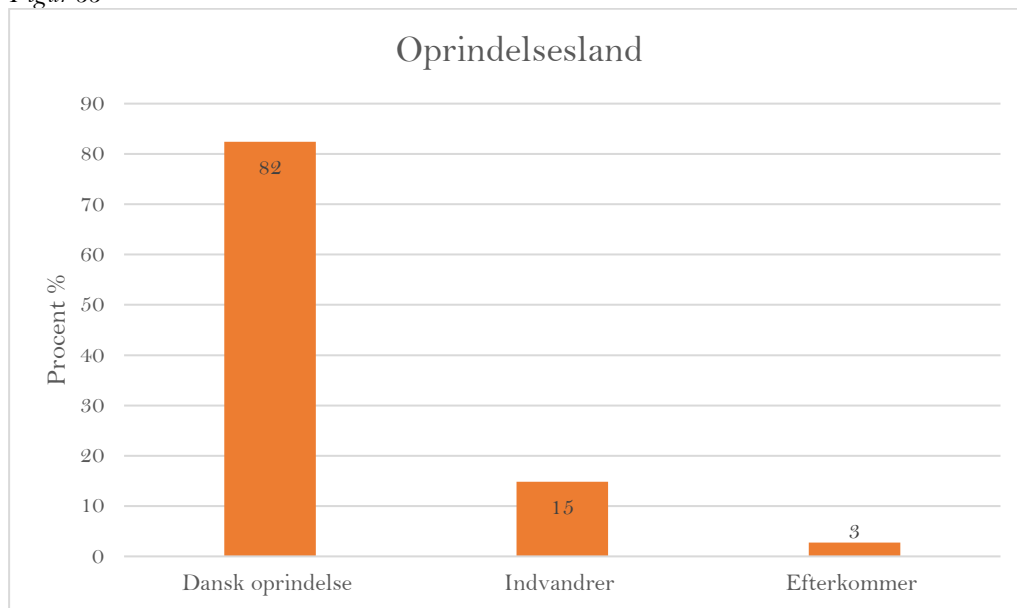
Figur 32

I Lev Uden Vold har vi haft en enkelt mandegruppe indtil videre. Det afspejler sig i tallene, idet der i 93 procent af tilfældene er tale om, at den voldsudsatte er en kvinde, mens voldsudøveren i 94 procent af tilfældene er en mand. Spørgsmålet om, hvilket køn voldsudøveren har, er alene henvendt til deltagere, der forinden har angivet, at de har været udsat for vold af én voldsudøver, altså svarende til 87 deltagere.

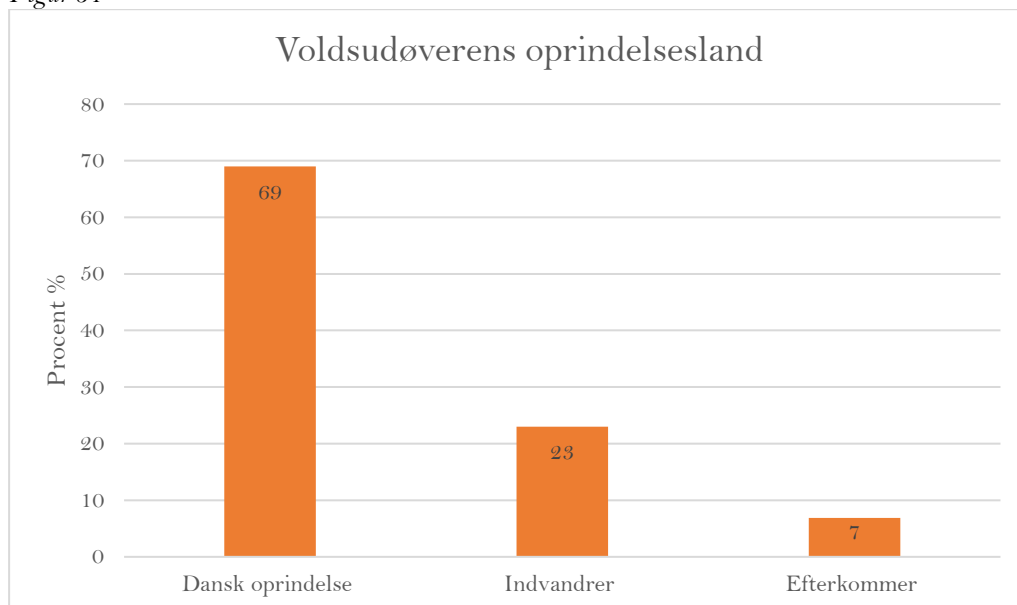
Ser vi nærmere på deltagerne i efterværnsgruppernes etnicitet, har langt størstedelen dansk oprindelse (82%). Ligeledes har de fleste voldsudøvere dansk oprindelse (69%), mens lidt under hver fjerde voldsudøver er indvandrer (23%). Efterværnsgrupperne afvikles uden tolk og forudsætter dermed også, at gruppedeltagerne taler dansk. Blandt de voldsudsatte deltagere er 15 procent indvandrere.

Figur 33

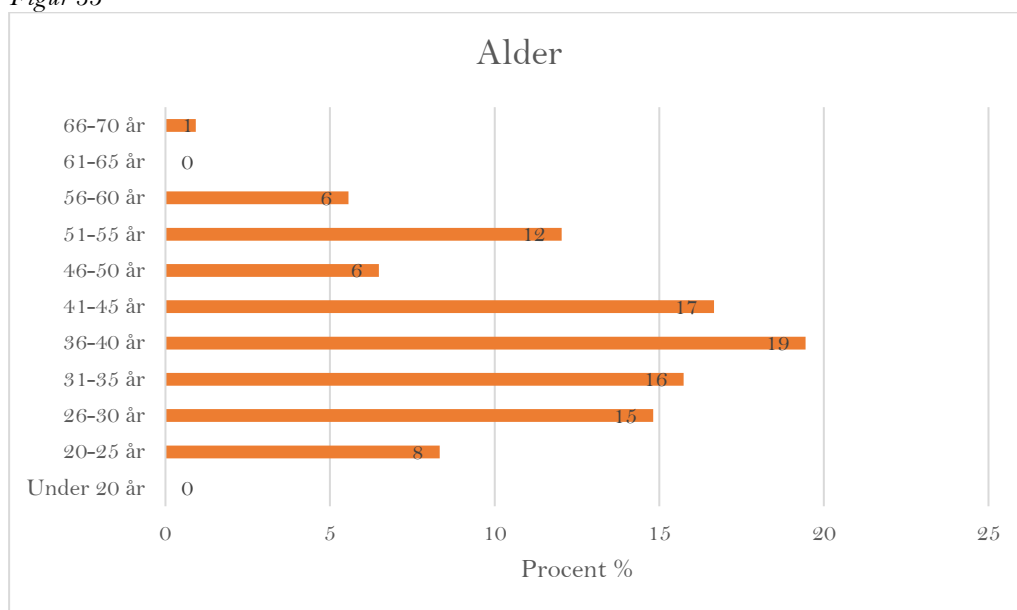
Besvarelserne til spørgsmålet om voldsudøverens oprindelsesland stammer alene fra deltagere, der tidligere har angivet, at de har været udsat for vold af én voldsudøver, igen svarende til 87 deltagere.

Figur 34

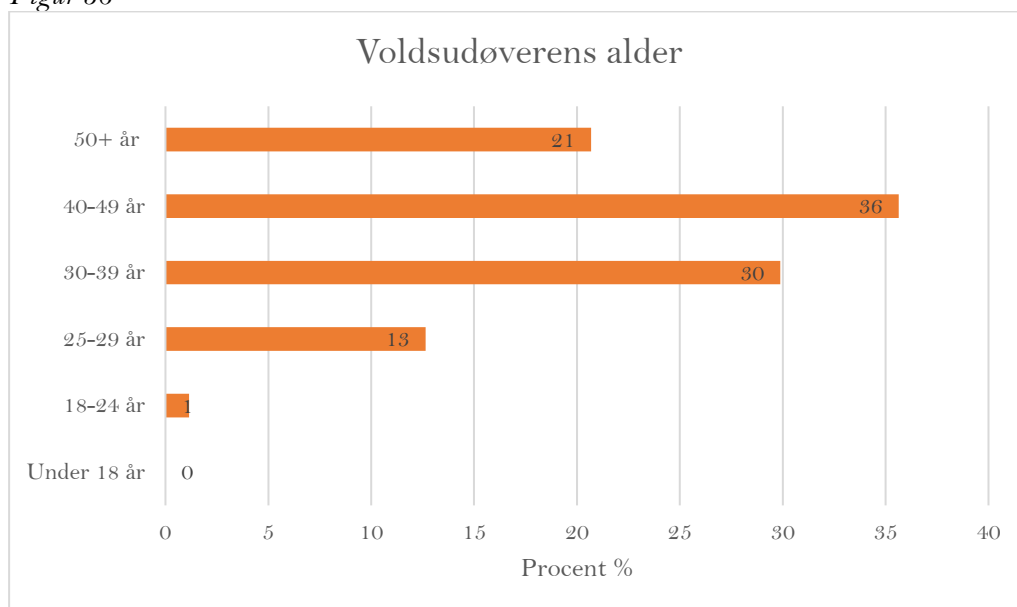

Ser vi på aldersfordelingen blandt deltagerne, er ca. hver femte deltager mellem 36-40 år (19%). Dernæst befinder den næststørste gruppe sig i alderen 41-45 år (17%) og 31-35 år (16%). Ser vi på voldsudøverens aldersfordeling er størstedelen mellem 40-49 år (36%), dernæst mellem 30-39 år (30%) og 50 år og opefter (21%). Igen er spørgsmålet henvedt til de 87 personer, der har angivet, at de har været udsat for vold af én voldsudøver.

Figur 35

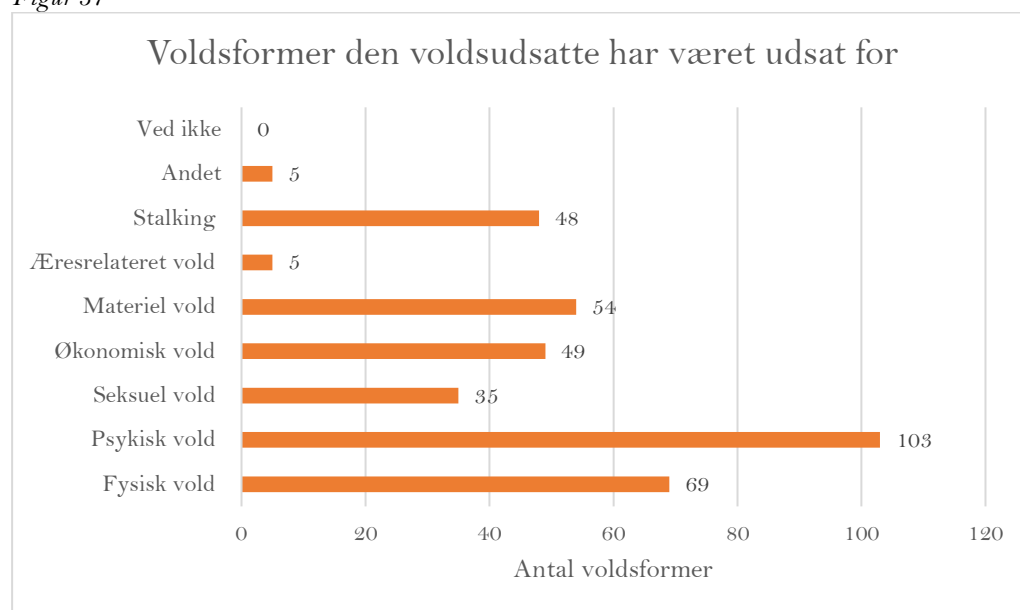
Figur 36

Ser vi nærmere på den type af vold, deltagerne har været udsat for, er psykisk vold den mest dominerende voldsform. Det drejer sig om 103 deltagere, og dermed næsten samtlige deltagere i netværksgrupperne (99%), der har været udsat for psykisk vold. Deltagerne har haft mulighed for at angive, at de har været udsat for flere forskellige former for vold. Se figur 37 på næste side.

Der er 69 deltagere, der har været udsat for fysisk vold (66%), og 54 deltagere, og dermed lidt over halvdelen, der har været udsat for materiel vold som fx ødelæggelse af tøj og genstande. Samtidigt har lidt under halvdelen – 49 deltagere – været udsat for økonomisk vold fx ved at få kontrolleret ens bankkonti. 48 deltagere har været udsat for stalking, dvs. uønsket eller gentagen overvågning, forfølgelse og chikane.

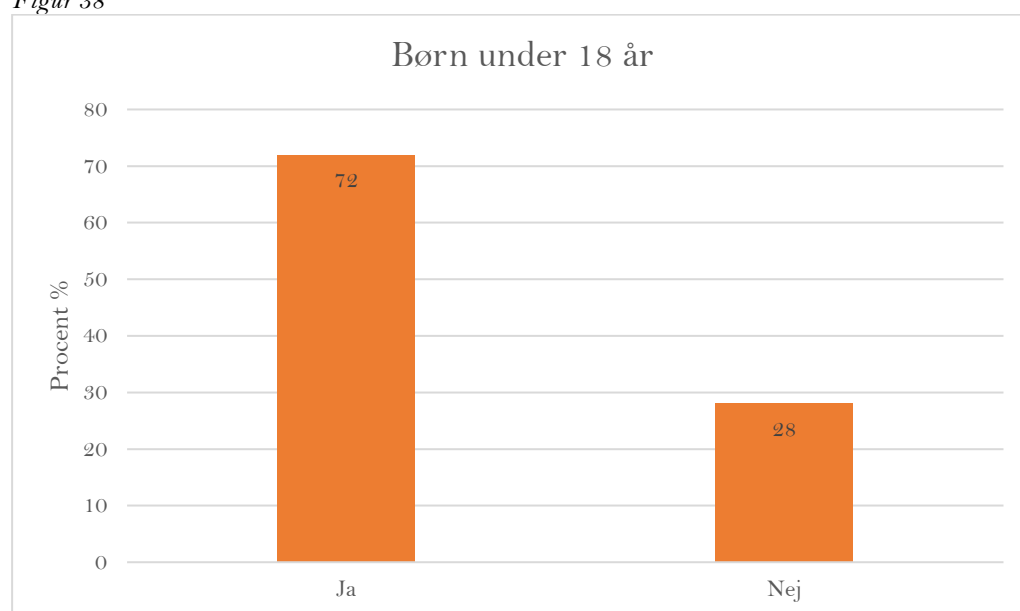
Figur 37

Børn

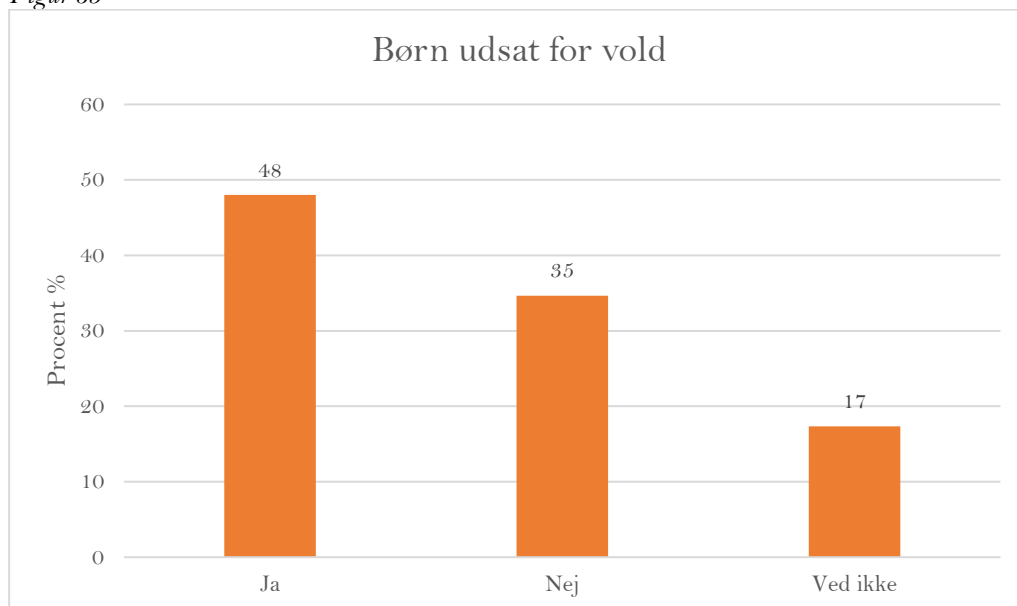
De fleste af deltagerne i netværksgrupperne har børn under 18 år, nemlig 72 procent.

Figur 38

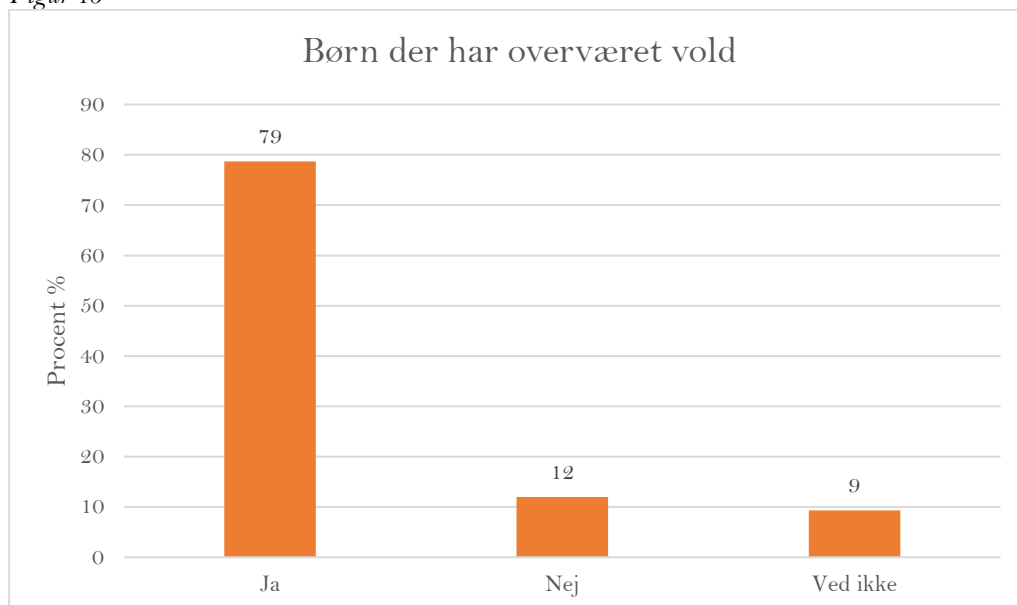

Ud af de 72 procent af deltagere med børn under 18 har 48 procent angivet, at deres barn/børn selv har været udsat for vold, mens 79 procent har angivet, at deres barn/børn har overværet vold, herunder fysisk, psykisk og/eller seksuel vold. Besvarelserne er baseret på deltagerens egen vurdering af, om barnet har været udsat for og/eller overværet vold i hjemmet, og det har været muligt at angive, at barnet både har været udsat for og overværet vold i hjemmet.

Figur 39

Figur 40

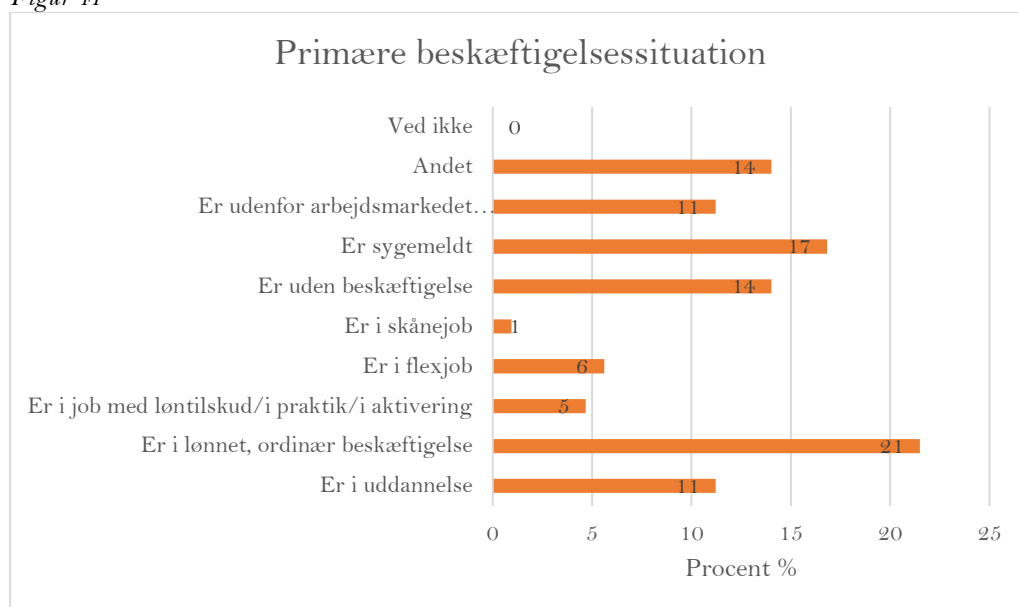

Uddannelse og beskæftigelse

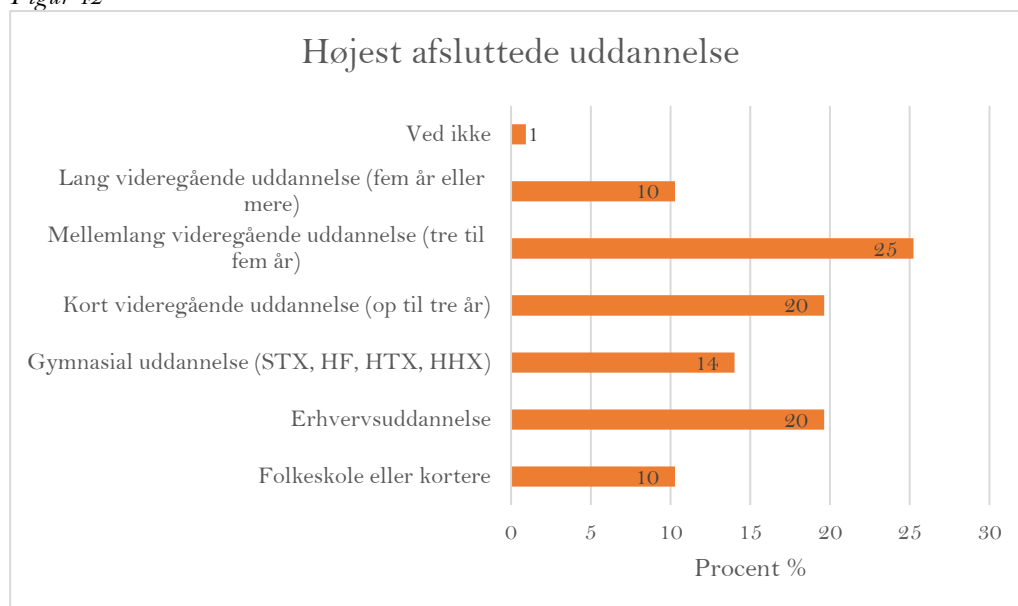
Ser vi nærmere på deltagernes beskæftigelsessituation, har størstedelen angivet at være i "lønnet, ordinær beskæftigelse" (21%), mens næstflest har angivet at være sygemeldte (17%). Der er 14 procent, der har angivet at være uden beskæftigelse, og 14 procent har angivet "andet" med uddybende beskrivelser, hvor barselsorlov, jobsøgende, ressourceforløb, fleksjob, deltidsansættelse, folkepension og selvstændig er angivet som andre typer af beskæftigelsessituationer.

Ser vi på deltagernes højst afsluttede uddannelsesniveau har hver fjerde deltager en mellemlang videregående uddannelse (25%), mens 20 procent har hhv. en kort videregående uddannelse eller en erhvervsuddannelse.

Figur 41

Figur 42

Efterværnsgrupperne sammenlignet med krisecentre

I forhold til uddannelsesniveaut blandt kvinderne på krisecentre, havde 16 procent en videregående uddannelse som højest fuldførte uddannelse i 2016. Samme tal er markant højere blandt kvinderne i efterværnsgrupperne, hvor 55 procent har en videregående uddannelse.

Blandt kvinderne på krisecentre havde 56 procent grundskole som højest afsluttede uddannelse i 2016 (Socialpolitisk Redegørelse 2018), hvor dette tal til sammenligning er 10 procent blandt deltagerne i efterværnsgrupperne. Generelt set er uddannelsesniveaut blandt deltagerne i Lev Uden Volds netværksgrupper således højere end uddannelsesniveaut blandt kvinder på krisecentre i 2017.

Sammenligner vi aldersfordelingen blandt deltagerne i efterværnsgrupperne og kvinderne på krisecentre, er ca. 58 procent af deltagerne i efterværnsgrupperne 40 år eller derunder, mens omkring 70 procent er under 40 år blandt kvinderne på krisecentre (Ibid.). Samtidig er ca. 10 procent af kvinderne på krisecentre 50 år eller derover, mens 19 procent af deltagerne i efterværnsgrupperne er 51 år eller derover. Vi kan altså se, at kvinderne i efterværnsgrupperne generelt er ældre end de kvinder, der påbegyndte ophold på et krisecentre i 2017.

I forhold til kvindernes oprindelsesland ser vi ligeledes en forskel i fordelingen blandt kvinderne i efterværnsgrupperne og kvinderne på krisecentre. Blandt kvinderne på krisecentre i 2017 havde 46 procent dansk oprindelse, 49 procent havde ikke-vestlig oprindelse og 5 procent havde vestlig oprindelse (Ibid.). Til sammenligning har 82 procent af deltagerne i efterværnsgrupperne dansk oprindelse, mens 15 procent er indvandrere og 3 procent er efterkommere.

Tilsvarende tal blandt voldsudsatte, der er registreret via den nationale hotline, viser, at 60 procent har dansk oprindelse, mens lidt mindre end hver femte (19%) er indvandrere. Kvinder med dansk oprindelse udgør således en væsentlig større andel af deltagerne i efterværnsgrupperne end de kvinder, der påbegyndte ophold på krisecentre i 2017, og ligeledes i forhold til de voldsudsatte, der er registreret via den nationale hotline. Fordelingen af personer med dansk oprindelse i efterværnsgrupperne skal ses i lyset af, at deltagelse i efterværnsgrupperne fordrer et vist niveau af dansk for at kunne tage del i tilbuddet.